

PETER PAN-STUDENTENE:

Enkelte trives så godt med studentlivet at de rett og slett drøyer det litt.

side 8 - 9

SKOLE BAK LÅS:

Etter ti år i ei byråkrati-mølle får Tord Nygreen endelig god tid til å gjøre lekser

side 10 - 11

RADIOHODER:

To ildsjeler og en felles visjon. Slikt kan det fort bli universitetsradio av.

side 10 - 11

STUDENTSAMSKIPNADEN UTSETTER HUSLEIEØKNINGEN

Taper titusener på bredbånd

■ SiTø vil i de kommende månedene tape over 70 000 i husleieinntekter grunnet forsinkelser i utbyggingen av bredbåndsnett.

■ Dette kunne vært unngått. - Vi driver ikke business her, kommenterer informasjon- og IKT-sjef ved Samskipnden, Geir Jarle Voldmo.

side 4

NYTT KARAKTERSYSTEM PÅ MASTERNIVÅ

- Vi er veldig lite begeistret for slike standarder, sier Lena Liepe, prodekan ved Det humanistiske fakultetet.

Misfornøyd med normalfordeling

■ Studentene frykter at det nye karakterssystemet vil gjøre det vanskeligere å skaffe seg jobb. Også mange av fakultetene er misfornøyd.

■ - Det vil nok ta litt tid før det nye karakterssystemet blir godt kjent i arbeidslivet, innrømmer universitetsdirektør Arne Benjaminsen.

side 5

TIPS UTROPIA!

Er det noe du mener vi bør vite om? Beste tips premieres med 2 billetter til Tromsø Kino

utropia@utropia.no

77 64 59 00

PÅ KINO I MARS

05.03. 21 Gram - Spøkelseshuset - Skapet - Trusselen
12.03. Along Came Polly - Big Fish
19.03. Dusinet fullt

LEDER

Den nye kvinnekampen

I skrivende stund er den 8. mars, en dato som med 1. mai har avtagende betydning i våre moderne liv. Det er ikke mange mødre som drar sine døtre med i tog og marsjerer i sludd og kulde. For lik lønn på tvers av kjønn. For rett til politisk innflytelse. For rett til akademisk karriere. Det er ikke det at det ikke trengs. Hvis det er noe begivenhetene det siste året har lært oss er det at likestillingskampen i Norge trenger en oppdatering.

Anette Sagen ville ikke gjøre annet enn stå på ski ned en veldig bratt bakke. Hvor fornuftig det kan være er en smakssak, men at hun skal ha lik rett til det som en mann er noe veldig mange i norsk befolkning mener. Argumentasjonen mot dette, fremført av Torbjørn Yggeset, er at FIS ikke kan stå ansvarlig hvis en jente slår seg. Dette er et forkastelig argument, ikke minst fordi mesteparten av denne sportens robuste menn ikke veier mer enn 55 kg. Argumentet er forkastelig også fordi det viser til en nedlatende holdning overfor kvinner som enda eksisterer hos den ledende eliten av menn.

Det at menn ansetter menn har vært et problem de akademiske miljøene har slitt lenge med. 6 av 10 studenter i høyere utdanning er kvinner. På den andre siden er kun 12, 3 prosent av professoratene ved norske universiteter tildelt kvinner. Det fins dog en positiv utvikling i undervisningsyrkene ifølge Statistisk sentralbyrå, og det er at kvinner er nesten likt lønnet som menn. I ingen yrker er kvinner lønnet mer enn menn, ikke engang yrker hvor kvinnene dominerer. I ingen yrker er kvinnene lønnet likt som menn.

Kvinner vil ha alt: hjem, partner, barn og karriere. Når det viser seg vanskelig å kombinere golvpolering med finansanalyse er det noe som må prioriteres bort. Siden det er mindre akseptabelt og gjennomførbart for kvinner enn for menn å prioritere ned barneoppdragelse ender kvinnene opp i dårlig betalt deltidsjobber. Gjennom støtteordninger har det norske samfunnet vist seg veldig villig til å hjelpe kvinnen å holde seg hjemme. Dessverre føler de fleste at det har blitt utrettet så mye med hensyn til likestilling at det er masete å rope ut hvis noen småting oppfattes som urettferdige.

Det å være en lavere lønnet klasse i samfunnet er urettferdig. Det å være en av Norges 9000 voldtektsofre er urettferdig. Det at kun 52 voldtektsforbrytere blir dømt er urettferdig. Det at feminist igjen er blitt et skjellsord er urettferdig. Det at det norske samfunn lettere tilpasser seg mannens behov er urettferdig.

Begrepene om likestilling ble etablert på 70 tallet, men utfordringen ligger i holdningsendringer. Særlig kvinnenes holdninger må endres. Vi tør enda ikke be om det vi mener vi bør ha.

Maja Sojtaric

Ansvarlig redaktør: Maja Sojtaric
redaktor@utropia.no
Nyhetsredaktør: Dima Emelianov
nyhet@utropia.no
Kulturredaktør: Eivind Biering-Strand
kultur@utropia.no

Layout: Guro Brudvik Dalene
desk@utropia.no
Fotosjef: Lisa Halvorsen
lisa@utropia.no
IT-ansvarlig: Ørjan Vøllestad
orjan@utropia.no

Telefon: 77 64 59 00
Fax: 77 64 51 99
E-post: utropia@utropia.no
Web: www.utropia.no
Neste deadline: 25. mars
Neste utgave: 31. mars

SIDE 2 INTERVJUET

Hildur Knudsen Kamsare: Fylkeskontakt Troms, Amnesty Internasjonal

Amnesty satser nasjonalt

FN har rettet en pekefinger mot norsk lovgivning og sagt at vi må oppføre oss. Grunnen: i Norge tar man ikke vold mot kvinner på alvor. Dette har Amnesty International tenkt å gjøre noe med.

MAJA SOJTARIC

Den nye kampanjen til Amnesty International er rettet mot vold mot kvinner. Kan du fortelle litt om den generelt?

Det er en storstilt kampanje som skal vare i to år. I første omgang skal den ha fokus på vold mot kvinner i hjemmet og vold mot kvinner i krig. Det som er nytt er at kampanjen går hardt ut i forhold til norske myndigheter. Amnesty vedtok for litt over et år siden at vi kan jobbe i eget land, utenom å drive lobbyvirksomhet i forhold til lovverk. Det åpner for at vi kan gå mye hardere til verks.

Hvorfor er det nødvendig å rette oppmerksomheten mot Norge?

Man regner med at det skjer 8000-9000 volds- og voldtektslovbrudd mot kvinner hvert år i Norge. Dette er tall fra Statistisk sentralbyrå. Av disse blir mellom 600 og 700 anmeldt, og av disse igjen så er det litt over femti som får dom. Og de får små dommer. Til og med økonomiske

saker har bedre statistikk enn dette, selv om Økokrim ikke vil ta dette frem. Det ligger en systematisk undertrykking av kvinner i dette her, og det er dette Amnesty Internasjonal vil til livs. Det vi fokuserer på i første omgang er to saker. Vi ber, gjennom en postkortkampanje, barne- og familieministeren Laila Dævøy se på at det er reell straffefrihet for menn som begår voldtekt i hjemmene i Norge. Det andre går på at man i Norge er først ute etter å skrive under på konvensjoner. Alle gode saker er vi med på, men det å få kvinnekonsensjonen til FN innkorporert i norsk lov er ikke noe man har det så travelt med.

Laila Dævøy har gått ut og sagt at denne konvensjonen er noe som burde innlemmes i likestillingsloven. Reaksjoner kom på at den ikke blir inkorporert i menneskerettsloven fordi denne loven bærer større tyngde, og det internasjonale samfunnet kommer til å øve større press for at den skal opprettholdes. Hva mener du om det?

Det hadde vært helt flott om dette kom inn i grunnloven. Hun har også gått ut og sagt at vi må ta hensyn til barn som har vært vitner til volden i hjemmet. Forhåpentligvis er dette motivert av at hun har fått noen Amnesty-kort. Vi prøver å satse på større åpenhet, jo større fokus vi klarer å rette på dette, jo mer mennesker blir å tørre å komme ut med dette. For det er klart at hjemmets

lune arne for mange kvinner er det farligste stedet å være. Man håper jo alltid at en konflikt skal gå over og gå seg til og det er noe av problemet politiet sliter med. De kan prøve å anmelde saken, men når vedkommende som er offeret ikke har mot eller kraft til å bære det, er det vanskelig. I Norge legger vi heller ikke opp til at ofrene skal ha hjelp til å stå på egne bein i ettertid. Hvis en får psykiske problemer etter en voldtekt, er det kvinnen som må bære hovedtyngden økonomisk sett. En er nemlig forpliktet til å betale egenandel for å kunne få hjelp. Er du en voldtektsmann får du gratis behandling, ihvertfall i fengselet.

Er lovendring eller holdningsendring det dere er mest opptatt av?

Hvis man får en holdning i samfunnet hvor kvinner får den støtten de trenger vil flere saker komme opp for retten. Nå kan politiadvokaten anmelde en voldssak i Norge uten at kvinnen er delaktig selv, men den saken når ikke gjennom fordi de ikke har et hovedvitne. Vi må få frem at det nytter å anmelde disse sakene. Dessuten er det ikke slik at det er ofrene eller deres familier som sitter knust tilbake som kan ta tak i disse problemene alene. Det er også viktig at myndighetene vet at det er folk rundt omkring i Norge som er opptatt av denne saken, og at det ikke kun er noen lobbyister i Oslo som bryr seg. Vi ønsker å se resultater både i Stortinget og i Regjeringen.

Utropia
for 10 og 25 år siden

10 år siden

– Er det nødvendig med faste plasser på UB i det hele tatt, spør student Trond Berntsen som mener at grunnfagsstudenter presses ut av UB. Tildeling av faste plasser burde skje på grunnlag av annsenitet, og ikke på bakgrunn av sosialt betingete grunner, mener Berntsen. Ifølge han og flere studenter bør dette regelbruddet tas til etterretning, og må følges opp mye bedre av lesesalinspektørene. Hentet fra saken – *Grunnfagsstudenter presses ut av UB*

25 år siden

I år som i fjor har ulike kvinnegrupper gått sammen for å markere den internasjonale kvinnedagen. Blant hovedparoler finner vi blant annet "kamp mot all kvinneundertrykking", "seksual- og prevesjonsopplysning", "nei til porno" og "nei til lønnsstoppen". – Arbeidet har gått lettere i år, kommenterer lederen for kvinnebevegelsen Wibeke Lundby, dette delvis fordi tidligere erfaringer har gitt oss et bedre utgangspunkt. Hentet fra saken *Ny/husleigeauke er på trappene*

Utropia er et organ for studentene i Tromsø. Avisen utgis med støtte over semesteravgiften.

Adresse:
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø

Trykk:
Troms avistrykk
ISSN: 0806-9611

Medarbeidere: Ingvild Buhaug
Pernille Dehli
Christian Grevstad
Glenn Fagervik
Linda Wiechetek
Erik Kaspersen

Per Josef Insulan
Kai Magne Melhus
Thomas Metz
Tonje Merete Moe
Andreas Myrvold
Sian Constance O'Hara

Christopher Sørli
Eirik Linaker Berglund
Bente Jensen
Mikkel Berg
Linn Iril Hjelseth
Rie Aleksandra Rørstrand

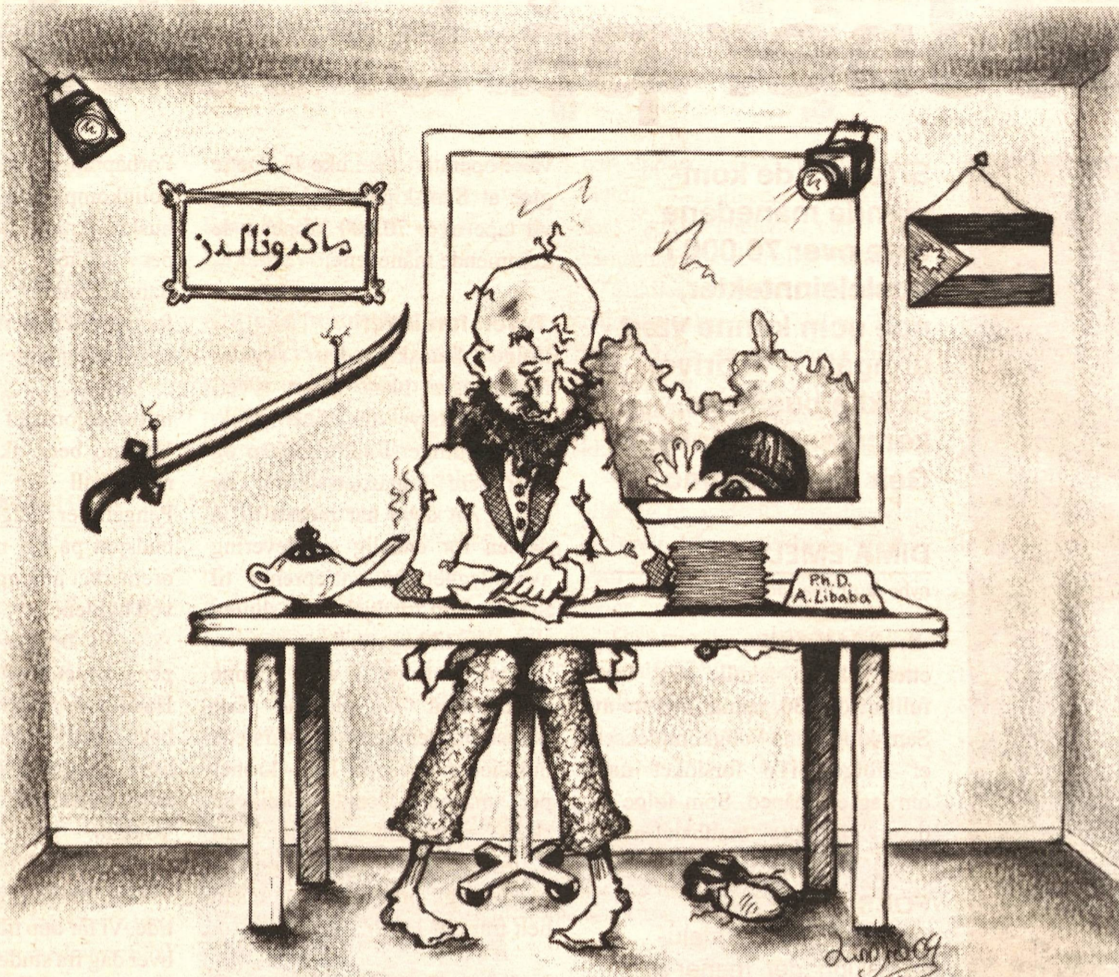
Heidi Johanssen

3

Onsdag 10. mars 2004

KOMMENTAR

NEWS IN BRIEF

Illustrasjon LINN IRIL HJELSETH

Storebror ser deg!

TERJE HÅKSTAD

Det hevdes at ikke siden McCarthys tid finner vi tilstander som de som nå er under oppseiling i USA. Blant annet kan ny lovgivning sørge for at et eget styre skal overvåke "...how effectively campus international studies centers serve *national needs related to homeland security*, and to assess whether they provide sufficient airtime to champions of American foreign policy". Sitatet er hentet fra artikkelen "The Ideology Police", skrevet av Alisa Solomon i The Village Voice (<http://www.villagevoice.com>). Dette leserinnlegget er basert på den artikkelen, som altså kan leses i sin helhet på nettet.

Fokus på Midtøsten

Den akademiske frihet og åpne diskurs er altså under et stadig større press i USA. Det er heldigvis ikke gitt at en videreføring av denne lovgivningen kommer til å passere Senatet, Demokratene kan nemlig se ut til å ville sette foten ned. Og for igjen å sitere Solomon: "... the very idea of ideological feds inspecting campus lecture halls takes the culture wars to a perilous new level".

Det styret som skal overvåke totalt 118 International Studies Centers i USA vil bestå av 7 medlemmer, hvorav 2 er utpekt fra føderale institusjoner som har "national security responsibility". Kun 17 av disse sentrene fokuserer på Midtøsten – arabiske land, Tyrkia, Israel og Iran. Men få er i tvil om at det er nettopp disse som er målgruppen for denne lovgivningen, og at man skal beskytte Israel fra enhver kritikk (mitt leserinnlegg er dog ikke et innlegg i

konflikten Israel – Palestina, men et forsvar for det frie akademia).

Svak argumentasjon

Suksessen til de som kritiserer disse sentrene betinges faktisk av at argumentasjonen er basert på overdrivelser, forvrengninger og direkte falske påstander. Eksempelvis argumentasjonen til Stanley Kurtz fra The Hoover Institution, som Solomon beskriver som "right-wing Zionist think-tank". Kurtz var hovedkilden til Representantenes hus i Kongressen for å få igjennom denne lovgivningen når han beskyldte disse sentrene for å ha ekstreme og monotonistiske perspektiver. Kurtz hevdet videre at den frie debatt på disse sentrene lider under et herskende intellektuelt paradigme fremmet i Edward Saids "Orientalism" fra 1978.

Kurtz er med på å skape et bilde av universiteter styrt av radikale, og fremmer en særdeles naiv og usofistikert forståelse av kunnskapsproduksjon. Studentene fremstilles derigjennom på en måte som får dem til å minne om hjernevaskede roboter, ute av stand til selv å stille kritiske spørsmål. Sentrene oppfattes derfor på kollisjonskurs med de amerikanske styresmaktens ideologiske retningslinjer, og man ønsker derfor å kontrollere dem.

Ingen bakgrunnsjekk

Men problemet er jo at dette bildet som skapes, ikke er korrekt. Og selv om en akademiker eller en institusjon kommer med en analyse som ikke stemmer med rådende politisk linje i et land, skal den kunne ha denne frihet!

Kongressen tok seg ikke en gang bryet med å sjekke at sentrene faktisk

har akademikere med høyst forskjellige ståsteder (sionister, anti-sionister, ikke-sionister, post-sionister, eller for den saks skyld: eksperter på arabisk poesi fra middelalderen), eller det faktum at Edward Saids "Orientalism" har vært debattert og kritisert siden den ble utgitt. Kongressen tok seg heller ikke bryet med å sjekke Kurtz' påstander om at professorer på disse sentrene fraråder studenter å jobbe for styresmaktene etter studiene. Det hadde heller ingen betydning at disse sentrene faktisk allerede avgir årlige detaljerte rapporter på sin virksomhet til Department of Education, hvor de også søker om midler hvert tredje år.

En mulig avskrekker

Rashid Khalidi, Edward Said Chair of Arab Studies ved Columbia University, og leder av dets Middle East Institute, uttaler at denne lovgivningen neppe vil ha noen effekt på hans generasjon, men at det kan stoppe yngre akademikere fra sysle med disse fagretningene. Han mener at et av målene med dette er å sette universitetene i en umulig posisjon: enten akseptere denne påvirkningen av akademia fra styresmaktene, eller nekte å ta i mot midler fra styresmaktene. Amy Newhall, Executive Director of the Middle East Studies Association, mener at effekten vil bli at færre og færre studerer blant annet arabisk, tyrkisk og urdu.

Var det noen som syntes at bøkene "1984" og "Fahrenheit 451" lød som tulle science fiction? Vi får håpe Senatet setter foten ned.

MASTER DEGREE STUDENTS are unhappy with the new grade system being used at their level of education. "Using a standard percent per grade division is unfair. C is regarded as a negative exam outcome, and it is therefore a negative development", says Harald Sømnes Hansen, at the Faculty of Mathematical and Natural Science. University headmaster Jarle Aarbakke says there might be a possibility to use a passed/not passed system instead on the master degrees.

THE BROADBAND installation that was supposed to be completed the 30th of January, for three of the Association of Students' apartment buildings, has been delayed for about a month. As a result, the rent increase of 100 NOK will be postponed until 1st of June, and consequently, the Association will lose approximately 70.000 NOK. Geir Jarle Voldmo at the Association says that it's not the loss of money that concerns him the most: "Everyday we get up to 20 phone calls from students awaiting action, due to promises we have given".

INTERNATIONAL CONFERENCE on student rights will be arranged between 30th of April and 03rd of May. Participants from national student unions in Zimbabwe, Cameroon, Nicaragua, Colombia, Belarus, Serbia, Russia, Sweden and Finland are expected to attend. Project leaders Jørn Henriksen and Anja Øfsti Uglem hope that sharing experiences with students from Zimbabwe and Colombia will be useful. "Many representatives live under hostile regimes, so it's important that we create a forum where people can speak openly without fear", says Uglem.

ONLY A MINORITY of the students working part-time are organized in trade unions. The union of trade and office (HK) claims that the large amounts of unorganised students ruin the interests of their members. "We are a part of the labour market, whether they (HK) like it or not", says the leader of the Norwegian Student Union (NSU), Trond Enger. Vice-president of HK, Kristin Torp, suggests a scholarship reform, thus solving the problem for HK.

Nyhetsredaktør

Dima Emelianov
nyhet@utropia.no
Kontor 77 64 59 03
Mobil 928 59 811

Bli hørt

Kronikk:
Kommentar:
Utrop:

6000 - 8000 tegn
3000 - 4000 tegn
maks 2000 tegn

Taper titusener på bredbånd

SiTø vil i de kommende månedene tape over 70.000 i husleieinntekter, noe som kunne vært unngått. – Vi driver jo ikke business, kommenterer infosjef Geir Jarle Voldmo.

DIMA EMELIANOV

nyhet@utropia.com

Bredbåndinstallasjoner som etter planen skulle ha vært fullført den 30. januar ved tre av Samskipnadens boligkomplekser, er ifølge SiTø forsinket med om lag en måned. Som følge av dette vil ikke bredbåndnettet

FORSINKET: Geir Jarle Voldmo i Student-samskipnaden mener at tapet på over 70.000 er en bagatell sammenlignet med negative henvendelser som daglig strømmer inn.

være operativt før i uke 11. Dette gjør at Samskipnaden i Tromsø vil tape over 70.000 kroner i de kommende månedene.

Tyveri forsinker

Ifølge Samskipnaden skyldes forsinkelsen blant annet tyveri av måleutstyr for fiberoptikk, asbestmålinger i sikringsskap og ytterligere kapasitetssikring av nettet. Alt dette har bidratt til at datoen for endelig overlevering av anlegget fra entreprenør til SiTø er blitt forskjøvet fra slutten av januar til begynnelsen mars.

Som følge av denne forsinkelsen i planene har Samskipnaden utsatt den varslede husleieøkningen på 100,- kroner per måned. Denne økningen skulle etter planen bli iverksatt 1. mars, men er nå grunnet en nødvendig prøveperiode utsatt helt fram til 1. juli.

Betydelig tap

Dette betyr at beboerne ved hybelhusene på Prestvatnet, Mortensnes, Elverhøy og

Forhåpningen, som er de berørte boligkompleksene, vil slippe husleieøkning på 100,- kroner per måned inntil juli. For Samskipnaden utgjør denne forsinkelsen derimot i overkant av 70.000 i tapte husleieinntekter.

Ifølge Samskipnadens informasjonssjef Geir Jarle Voldmo betyr ikke dette direkte røde tall for Samskipnaden. Pengene er ifølge han tatt fra et budsjett på 8,5 millioner som er øremerket utbygging av bredbånd ved hyblene.

– Vi bygger ikke for tjene penger, men for å tilby en tjeneste. Hadde det vært profittmotive bak, ville vi satt husleien opp med en gang (red.anm. for å kompensere for tapet), opplyser Voldmo.

– Det jeg synes er verre, er at vi ikke ble ferdig med anlegget i tide. Vi får opp til 20 henvendelser hver dag fra studenter som lurer på når ting skal begynne å skje, fordi vi har jo gitt løfter til folk. Men slik blir det når 600 skal knyttes opp mot nettet, sier Voldmo.

Demokratiskole

SAIH og NSU-Tromsø tar i bruk sine erfaringer fra internasjonalt samarbeid når de organiserer den første internasjonale konferansen om studentrettigheter.

MAJA SOJTARIC

maja@utropia.no

International conference on student rights and democracy går av stabelen 30. april og varer frem til 03.mai. Arrangementet har betydd mange arbeidstimer for prosjektlederne Jørn Henriksen fra SAIH og Anja Øfsti Uglem fra NSU. Motivasjonen har vært et stort behov for felles forum og nettverk. Deltakerne kommer fra de nasjonale studentunionene i Zimbabwe, Kamerun, Nicaragua, Colombia, Belarus, Serbia, Russland, Sverige og Finland.

– Ideen kom gjennom et samarbeid vi hadde med Kamerun, sier Henriksen, vi opplevde at det var et stort behov for mer konkrete og praktiske prosjekt.

Dødstrusler

Et slikt prosjekt kunne fort utviklet seg til å være en bedrevitersk tilstelning hvor vi i nord eksporterte vår demokratiske

overlegenhet til de i sør. Ifølge Henriksen er det så langt fra sannheten som det kan være.

– Formålet med denne konferansen er å se på de forskjellige perspektivene på studentrettigheter man har rundt om i verden. Organisasjonene fra Zimbabwe og Colombia kommer eksempelvis til å ha stor nytte av å utveksle erfaringer.

I Colombia og Zimbabwe er det en farlig beskjefligelse å drive med arbeid for studentrettigheter. Dødstrusler og reglerette henrettelser av studentrepresentanter er ikke uvanlige, og Henriksen håper en utveksling av erfaringer skal kunne lette noe av dette arbeidet.

– Vi har økonomiske midler (red.anm. det satt av 320.000 til prosjektet) og dermed en mulighet til å fasilitere for et slikt samarbeid.

– Mange representanter kommer fra fiendtlige regimer, så for dem er det viktig at vi skaper et forum hvor de kan snakke

Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

INTERNASJONALT I TROMSØ: Jørn Henriksen arrangerer i slutten av april den første internasjonale konferansen om studentrettigheter, og venter deltakere fra Zimbabwe, Kamerun, Nicaragua, Colombia, Belarus, Serbia, Russland, Sverige og Finland.

åpent om ting uten frykt, legger Anja Øfsti Uglem til.

Store ambisjoner

En slik konferanse åpner for mange prosjekter og planer. Det de norske representantene håper å lære mer om er rekruttering. En skulle trodd at et land som Zimbabwe hvor det er ulovlig å være mer enn 5 mennesker i et rom hadde problemer med rekruttering, men det er det

motsatte som er tilfellet.

– De er veldig proffe til å mobilisere og det gir utslag i at det er lettere å engasjere seg og samarbeide med de. Jeg tror at vi kan lære mye og bli mer kreative gjennom et slikt samarbeid, påpeker Henriksen.

Det er ikke bare studentrepresentantene som kan få noe ut av dette arrangementet og ringvirkningene av konferansen kan være mange.

– Konferansen er åpen for alle. Det skal arrangeres foredrag med medfølgende workshops. Det eneste som det kommer til å være en deltagerbegrensning på er rollespillet, forteller Anja Øfsti Uglem.

Ambisjonen til arrangørene er å komme til enighet om en deklarasjon om studentrettigheter med internasjonal anvendelighet.

Yrkesfagstudenter stryker mer på ex.phil

Undersøkelser Universitetet i Oslo har gjort for høst- og vårsemesteret i fjor viser at studenter med ren allmennfaglig bakgrunn har lavere strykeprosent på ex.phil. enn studenter med yrkesfagutdannelse, skriver studentavisa Universitas. Yrkesfagutdannelsen gir rett og slett ikke nok rettskapsgrunnlag for høyere studier, mener professor Frøydis Hertzberg ved Institutt for lærerutdanning og skoleutvikling. Mens 39 prosent av allmennfagstudenter står på eksamen, klarer bare 39 av yrkesfagstudenter det.

Stripping på NHH-fest

Mens jentene fikk champagne på rommet, var guttenes pauseunderholdning på den årlige festen stripping, skriver studentavisa Studvest. Sponsoren Deloitte er ikke fornøyd med dette. – Dette er ikke noe vi vil bli forbundet med, og vi vil vurdere finansieringen på nytt ved neste korsvei, sier markedsdirektør i Deloitte Morten Bjerke. Men ifølge informasjonsansvarlig for vinterlekene ved NHH, Kristoffer Bjørnstad, er strippinga et vanlig underholdningsinnslag, og det er heller ikke mottatt negative tilbakemeldinger.

5

Onsdag 10. mars 2004

Frykter å tape i jobbmarkedet

Misnøyen med normalfordeling på masternivå er stor. Studentene frykter at det nye karakter-systemet vil gjøre det vanskeligere å skaffe seg jobb.

KAI MAGNE MELHUS

kmmelhus@online.no

– Det er greit å bruke bokstavkarakterer, men jeg skjønner ikke poenget med å bruke normalfordeling. Det skaper total forvirring når karakterer på masternivå har en helt annen betydning enn på bachelornivå, sier Harald Sømnes Hanssen, masterstudent ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet. Han ser også problemer med at C blir gjennomsnittkarakteren.

– C er assosiert med et dårlig resultat både i arbeidsmarkedet og hos studentene.

Lite kjent

– Det vil nok ta litt tid før det nye karakter-systemet blir godt kjent i arbeidslivet, sier universitetsdirektør Arne Benjaminsen. Men han tror ikke det vil skape store problemer.

– For UiTø er det nye karakter-systemet viktig fordi det tar hensyn til at vi på mange fag har små kull. Normalfordeling skal brukes for store studenttall og over flere år.

Han legger vekt på at det nå er viktig at det blir innarbeidet en felles praksis ved alle

lærerstedene, slik at systemet blir rettferdig og at arbeidsgivere kan forholde seg til et konsistent karaktersystem.

Kritiske fakulteter

Også mange av fakultetene er kritiske til å bruke normalfordeling på masternivå. – Vi er veldig lite begeistret for slike standarder, sier Lena Liepe, prodekan ved Det humanistiske fakultet.

– Det er en sterk seleksjon på mastergradsnivå. Vi mener det derfor bør være en annen karakterfordeling der. Det vil bli krevende å få arbeidsgivere og studenter til å forstå at en D på høyere grad kan være like bra som en B på lavere grad

når opptakskravet er høyt, sier Heidi Adolfsen, stabsleder for studieenheten ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet.

Studiesjef ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet, Tove Marienborg, sier fakultetet har tatt innføringen av normalfordelingen til etterretning, men etterlyser klare, nasjonale retningslinjer.

– Hvis det blir gjennomført på alle fag og ved alle læresteder er det greit. Men vi ser jo at NTNU, som har hatt bokstavkarakterer lenge, gir mest A og B.

Hun tror det over tid vil bli en normalfordeling på realfagene fordi de nå har innført en tidsfrist på to år for masterstudentene.

– Studentene har ikke lenger

anledning til å finpusse på oppgaven over mange år.

Bestått/ikke bestått på master

I retningslinjene for sensurering åpnes det opp for å bruke bestått/ikke bestått på fag hvor alle studentene har et kvalitetsnivå som tilsvarer A eller B. Universitetsrektor Jarle Aarbakke mener det er en interessant mulighet, og viser til at medisin i flere år kun har hatt en beståttkarakter.

– Da medisin innførte bestått/ikke bestått i 1973, var det mange som trodde det var en umulighet.

Foto DIMA EMELIANOV

NORMALFORDELING: Masterstudentene i informatikk Bjørnstein Lilleby, Åsmund Grammeltvedt og Harald Sømnes Hanssen har ulike syn på normalfordeling, men de er alle enige om viktigheten at arbeidsgiverne blir gjort kjent med det nye karakter-systemet.

Slik er det nye karakter-systemet:

- Normalfordeling skal brukes for store studenttall og over flere år.
- Karakterene A-E fordeles prosentvis etter kurven 10-25-30-25-10.
- Nasjonale referansepanel skal utarbeide statistikk og retningslinjer for å sikre nasjonal samordning.

Karakterskalaen:

- A:** Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Viser stor grad av selvstendighet.
- B:** Meget god prestasjon som ligger over gjennomsnittet. Viser evne til selvstendighet.
- C:** Gjennomsnittlig prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder.
- D:** Prestasjon under gjennomsnittet, med en del vesentlige mangler.
- E:** Prestasjon som tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer.
- F:** Prestasjon som ikke tilfredsstillende minimumskravene.

Stadig flere kvinner i utdanning, få i akademia

BENTE JENSEN

Kvinner utgjorde nesten 60% av studentene i 2001, viser tall fra Statistisk Sentralbyrå. Til sammenligning var bare 47,5% av studentene kvinner i 1980. *Over en tidsperiode på 20 år er dette en dramatisk endring*, heter det i rapporten.

Dagens kvinnelige studenter er likevel ujevnt fordelt på de forskjellige studieretningene. Åtte av ti studenter på helsefag og pedagogikk er kvinner, mens under tre av ti kvinner velger teknologistudier, ifølge

tall fra Likestillingssenterets nettsider.

Rapporten fra SSB spår dessuten at det i 2030 vil være like mange kvinner som menn med høyere grads utdanning i arbeidslivet. Dette vil i så fall være en fordobling av antall kvinner fra i dag til nesten 100 000.

I dag er bare 12,3% av professorene ved universiteter kvinner. Når flere kvinner tar høyere utdanning, er det fristende å tro at framtidens studenter vil bli forelest av flere kvinnelige professorer.

Det tror ikke direktøren for Likestillingssenteret, Long Litt Voo, vil skje.

– Ikke med dagens maktstrukturer hvor menn rekrutterer menn innenfor akademia, spesielt når det dreier seg om toppstillinger, sier Voon til Utopia.

Hun forteller at når det er en økning i andelen kvinnelige professorer er det fordi universitetene har innført ordninger som har dette som en klar målsetning.

Havnet på rett hylle?

Siste 5 år har ca 850 elever tatt fag hos oss. Èt år kan gi deg 8 10 ekstra poeng.

Pris pr fag, inntil totalt kr 36.900 pr år (+ evt lab). Borteboer stipendet fra lånekassen dekker inntil kr 32.000.

**NORSK
PRIVATGYMNAS
TROMSØ**

www.norskprivatgymnas.no / tf 7760 1800

Dataprogram mot juksing

Fra høsten 2004 planlegger UiB å ta i bruk et nytt program mot juksing på ex.phil.-studiet, skriver studentavisa Studvest. Studentene skal levere inn oppgavene via internett; enten gjennom studentportalen eller ved å bruke diverse programvarer som for eksempel Classfonter. Det nye antijuksprogrammet, Euforus, skal sammenligne alle innleverte oppgaver opp mot hverandre for å avsløre eventuell avskrift fra tidligere og samtidig innleverte oppgaver for å unngå plagiering.

Jobbsøkerkurs

I perioden 9. til 18. mars arrangerer Studieavdelingens info- og veiledingskontor jobbkurs sammen med Aetat. Kurset, som omhandler alt fra CV til jobbakt, vil finne sted på Hiet og vil vare i vel tre timer. Tidligere studenter vil komme og snakke om sine erfaringer; hvordan de fikk seg jobb samt hvordan de gikk fram. Utover dette vil blant annet hjelp til å finne ut hvordan du skal finne den jobben som passer akkurat deg være et aktuelt tema. Kurset er åpent for alle studenter som er interessert.

HK vil bedre studiefinansieringen

Forbundet Handel og Kontor (HK) mener studenter i deltidsjobb ødelegger for deres fast ansatte medlemmer. Nå vil de ha ny studiefinansiering for å få slutt på dette.

DIMA EMELIANOV

nyhet@utropia.com

Av 170.000 studenter som arbeider ved siden av studiene, var kun 50.000 organisert i 2002. Ifølge Kristin Torp, nestleder i Handel og Kontor, blir en så markant mangel på fagorganisering et reelt problem for organisasjonenes medlemmer. I en reportasje i Dagens Næringsliv den 18. februar uttalte hun at det høye antallet uorganiserte studenter i dagligvarebransjen går ut over bransjens lønns- og arbeidsforhold, og følgelig ødelegger for de fulltidsansatte.

Feil målskive

Ifølge leder i Norsk Studentunion (NSU), Trond Enger, angriper LO helt feil gruppe når de bruker studenter som syndebukker i en

slik sammenheng.

– De burde heller fokusere på arbeidsgiverne, og i tillegg være mer opptatt av hvordan de kan ivareta interessene til studenter som jobber i dagligvarebransjen. Dermed kan de tydeliggjøre hvorfor studenter skal være medlemmer i fagforeningene, sier en oppgitt Enger.

– Vi er en del av arbeidsmarkedet, enten Handel og Kontor liker det eller ikke, fastslår han.

80.000 i stipend

I etterkant av de negative reaksjonene både fra NSU og Elevorganisasjonen, har Handel og Kontor presisert sitt standpunkt, og uttaler nå at det er positivt at studenter har kontakt med arbeidslivet. Kristin Torp påpeker imidlertid at det til

syvende og sist er arbeidsgiverne som profiterer, ved at de får anledning til å presse lønningene ned.

Torp peker videre på den dårlige studiefinansieringen som hovedårsaken til at så mange studenter er å finne i dagligvarebransjen. I uttalelsen nevner hun også at et forslag der 100 prosent av studielånet blir omgjort til stipend ved bestått eksamen vil være oppe til høring på LOs landsmøte i september. Målet, ifølge Torp, er å få studenter til å gjennomføre studier mer effektivt, og å komme seg raskere ut i fast arbeid.

Foto THOMAS METZ

Kunstvitenskapstudenten Erik Kaspersen mener at lån og stipend kan dekke de fleste utgifter i studietiden, men at man da må leve på et lavmål.

– Stipendet gir ingen frihet. Spiller man yatzy på fritiden så klarer man seg, men ellers ser jeg ingen annen utvei enn å jobbe, forteller fotoentusiastene som selger mobiltelefoner på deltid for å supplere stipendet.

Selv mener han at en eventuell stipendøkning ville vært til stor hjelp, men tror ikke han ville ha sluttet i jobben sin likevel.

– Vi får like mye betalt som de fast ansatte, og dessuten har jobben min sine fordeler, ler han.

Høgskolen tester seg selv

Etter å ha havnet på bunnen av en landsomfattende rangering setter HiTø i gang en egen undersøkelse for å kartlegge kvalitet og forbedringer.

DIMA EMELIANOV

nyhet@utropia.com

I en undersøkelse offentliggjort i begynnelsen av februar havnet Høgskolen i Tromsø nærmest på stryk. Høgskolen scoret svært lavt på undersøkelsen som rangerte de beste og dårligste høgskolene, nærmere bestemt på 20. av totalt 24 plasser. Kriteriene lagt til grunn for rangeringen var blant annet strykprosent og produksjon av studiepoeng. Rektor Ulf Christensen kjenner seg ikke

igjen i bildet, og setter nå i gang en ny undersøkelse.

Søker korrekt bilde

Ifølge konsulent Torbein Kvil Gamst er hovedmålet med undersøkelsen å skape et korrekt bilde av situasjonen ved Høgskolen. For å få dette til er HiTø imidlertid avhengig av å få relativt høy oppslutning, noe som ikke var tilfellet da en tilsvarende undersøkelse ble foretatt i fjor. Da var det bare 20 prosent av studentene som deltok, opplyser Gamst.

Spørsmålene i undersøk-

elsen, som spenner over seks sider, omfatter alt fra daglig informasjon og tilrettelegging til velferd og ledelse. Studenter på samtlige fag og nivå er blitt gjort oppmerksomme på dette, og ledelsen håper med en god svarprosent å tegne et korrekt bilde av situasjonen ved Høgskolen.

Flere forbedringer

Ifølge HiTø er det blitt gjort en rekke forbedringer siden den forrige undersøkelsen ble foretatt. Generell informasjon, kontakt med tillitsvalgte og

ledelsen, tilgang til data, nye utvekslingsmuligheter, og bedre evaluering er ting som går igjen i listen som dekanene ved de ulike avdelingene har lagt fram.

Prorektor Toril Hansen påpeker imidlertid at Høgskolen på ingen måte tar avstand fra de kriteriene som ukebladet Mandag Morgen la til grunn for sin omdiskuterte undersøkelse.

– I 2003 overproduerte HiTø studiepoeng, sier hun, noe som direkte førte til et ekstraordinært tilskudd fra

departementet på 5 millioner. Men vi mener at det er trivselsfaktorer og ryddighet som er utslagsgivende for arbeidsinnsatsen, fastslår Hansen og utpeker nettopp dette som drivkraften bak denne *Studenttilfredshetsundersøkelsen*.

Resultatene fra undersøkelsen, som vil pågå t.o.m. fredag, vil bli offentliggjort om anslagsvis to uker.

Sarah C. J. Willand, 26 år

Master of Science på BI

- veien videre når du har fullført en bachelor

BI tilbyr 13 forskjellige spesialiseringer:

- Markedsføring
- Økonomisk historie
- Strategi
- Innovasjon og entreprenørskap
- Internasjonal ledelse
- Logistikk
- IT-ledelse
- Organisasjonspsykologi
- Finans
- Kommunikasjon
- Regnskap, forretningsjus og skatt
- Samfunnsøkonomi
- Ledelse

Jeg valgte BI fordi:

- BI gir meg fersk forskning
- Jeg får praktisk og anvendbar kunnskap
- Flere spesialiseringsmuligheter
- Internasjonalt miljø; med studenter fra 20 nasjoner
- Jeg har kunnskapsrike og analytiske medstudenter

Gjør noe med ambisjonene dine!

Studieinformasjon: www.bi.no/msc

E-post: study@bi.no

Brosjyre: www.bi.no/brosjyre

Callsenter: 810 00 500

Banebrytende av UiTø

200 barn og deres foreldre har nylig gjennomført oppdragskurs ved UiTø, og resten av landet vil snart bli smittet, spår professor Willy Mørch. Hittil har kurset vært et behandlingstilbud for barn med adferdsproblemer og voksne som føler at de har mistet forelderautoriteten, men er nå på vei i en ny fase som skal ha et langt større omfang. Mesteparten av undervisningen er basert på videosnutter med ulike scenarier, og ifølge Mørch er nettopp det å se konflikten fra en annen vinkel et nøkkelpoeng med kurset.

Fuskebølge

Det har denne høsten vært fuskebølge ved universitetene i Norge, skriver studentavisa Universitas. Ifølge underdirektør ved utdannings-avdelingen ved Universitetet i Bergen (UiB) Edmund Utne, er det elementer ved kvalitetsreformens arbeidsmetoder som i større grad innbyr til misbruk av kilder. Økningen har vært mest markant ved Universitetene i Bergen og Oslo, der økningen har vært på henholdsvis på 9 og 11 tilfeller. Ved Universitetet i Tromsø har økningen vært kun på én klage – fra 1 til 2.

Mens vi leter etter Peter Pan

Illustrasjon: INGVILD BUHAUG

Lånekassen setter stadig kjepper i hjulene og kvalitetsreformen vil utrydde dem. Å være evighetsstudent er ingen dans på roser.

BENTE JENSEN

bentejensen80@hotmail.com

– Jeg vil ikke ha bilde av meg i avisa, sier Bjørn Ramberg bestemt når Utopia møter han. Det er kanskje ikke så rart når han er utpekt som talerør for en gruppe med dårlig rykte.

Bjørn er evighetsstudent. Du har kanskje hørt om dem? Denne stereotypegruppen med studenter som ikke vekker mye sympati hos verken politikere eller folk flest. Når Kalle Moene klager over arbeiderbarna "lange og ufornuftige studier på Blindern" i Morgenbladet, er det evighetsstudenten som lusker i bakgrunnen.

Markant økning

6,6% av Norges BNP går med til å finansiere de over 200 000 studentene som finnes ved universiteter og høyskoler i Norge (2002), og dette tallet på studenter er en økning på ca 70 prosent de siste ti årene, kan man lese på Utdannings- og Forskningsdepartementets nettsider.

Da er det kanskje ikke så urimelig at staten ønsker noe tilbake fra disse studentene. En slags studentversjon av samfunnskontrakten – staten gir støtte til utdanning i bytte mot at studenten bruker utdanningen sin i arbeidslivet. Evighetsstudenten er imidlertid en strek i denne regninga og slik blir det ramaskrik og dårlige rykter av.

Peter Pan-komplekset

Det finnes mange typer evighetsstudenter, men det er kanskje *Peter Pan-studenten* som er dyrest i drift. Dette er studenten som liker seg så godt på universitetet at han dermed ikke ser noen grunn til å forlate

stedet. *Peter Pan* gjør rett og slett opprør mot samfunnskontrakten ved å nekte å vokse opp og få seg en jobb som "ordentlige" folk.

En annen type er "sankeren" – evighetsstudenten som samler studiepoeng i histen og pisten for å komme inn på det studiet han eller hun egentlig vil inn på; journalisthøgskolen i Volda eller kanskje medisinstudiet i Oslo.

Deretter har du evighetsstudenten som vi alle kjenner – den som enten ikke får ut fingeren og ikke setter en fot på lesesalen, eller som på grunn av personlige problemer eller sykdom, aldri blir ferdig med fag til normert tid.

Vår mann Bjørn er en av disse.

– Jeg har vasa mye, forteller Bjørn, som har brukt fem år på hovedfaget i arkeologi som er normert til to år. Men hovedgrunnen til at han har brukt så lang tid er likevel at han er ordblind og derfor har store vanskeligheter med skriveprosessen.

Bryter "kontrakten"

Felles for alle de forskjellige typene evighetsstudenter er likevel at de i en større eller mindre grad bryter denne studiekontrakten som sier at først studenttida bare er mellomstoppet mellom ungdomstid og arbeidsliv. Denne overgangen skal helst skje raskest mulig.

Effektivitet var jo tross alt et av Kvalitetsreformens store mål. Selv om Statens Lånekasse lenge har fulgt den regelen om at de ikke gir støtte til høyere utdanning utover åtte år, innførte kvalitetsreformen en slags straff for de som ikke står på eksamen. Hvis du stryker til eksamen får du heretter ikke omgjort deler av studielånet til stipend.

Dyr i drift

Hvis evighetsstudenten er dyr i drift for staten, blir han sjelden billig for seg selv.

Studerer du i åtte år med normalt lån, vil du ha en gjeld på 384.000 kroner. Et enkelt regnestykke viser at med renter iberegnet kan nedbetalingsbeløpet

nå hele 577.000.

Slike tall kan skremme selv de mest leseglade studentene og årsrapporten 2003 fra Lånekassen viser jo at de aller fleste lar seg skremme. Kun i overkant av 8 prosent av de som fikk støtte fra Lånekassen, hadde mottatt lån i seks år eller mer.

Bjørn var en av de fattige presentene som fikk fullt lån og stipend i alle åtte årene. Nå er han blakk og uten jobb og har fortsatt ikke levert inn hovedfagsoppgaven sin. Men han er en motvillig evighetsstudent; alt han vil nå er å bli ferdig med hovedfaget.

Det ble aldri noe bilde, men Utopia stiller evighetsstudenten et siste spørsmål før vi lar han være i fred med hovedfagsoppgaven sin:

– *Så hva med stereotypen – Peter Pan studenten som bare vil studere og ikke jobbe – kjenner du deg ikke igjen?*

Bjørn rister på hodet.

– Jeg tror ikke den typen eksisterer i det hele tatt.

Status å være advokat

Ifølge Dagsavisen gir ungdom mellom 16 og 20 år yrker innen omsorg, pedagogikk og primærnærings mer enn dobbelt så høy status som tidligere generasjoner. Ifølge utdannings- og forskningsministeren Kristin Clemet er denne utviklingen gledelig. Men selv om de ovennevnte yrkene er blitt mer populære, troner fortsatt de tradisjonelle statusyrkene på toppen. 85 prosent av de spurte oppfatter advokat som et statusyrke, 82 prosent mener det samme om leger, 60 om arkitekter, og 55 om sivilingeniører.

Lånekassen straffer 16.300

Nærmere ti prosent av studentene som fikk stipend høsten 2002, får nå omgjort hele eller deler av det til lån på grunn av høy inntekt eller formue, opplyser Lånekassen. Behovsprøvingen for 2002 ga følgende resultat; 10.500 studenter fikk omgjort hele eller deler av stipendet til lån på grunn av høy inntekt, 4.300 ble straffet tilsvarende på grunn av høy formue, mens 1.900 fikk omgjort hele eller deler av stipendet til lån på grunn av høy trygd. Til sammen fikk 168.900 studenter stipend i 2002.

Onsdag 10. mars 2004

Ser fram til en evighet med studier

Foto BENTE JENSEN

Får Ingvild H. Nedberg det som hun vil, kommer hun til å studere i 10 år. Er det så lurt, da?

BENTE JENSEN

bentejensen80@hotmail.com

– Det er en helhetlig plan bak det hele, forsikrer Ingvild med et smil. Den kommende evighetsstudenten ble ferdig med en bachelor i utviklingsstudier til jul og skal begynne på sykepleierhøyskolen til høsten. Men det er jordmor hun vil bli og det blir derfor to år med jordmorutdannelse etter sykepleierhøyskolen. På toppen av det hele skal hun ta en toårig Master i International Community Health.

– Jeg har fått mange forskjellige reaksjoner. Mange himler med øynene på grunn av studielånet jeg kommer til å få, men mange synes det er innmari kult og sier det at det er nok en lur kombinasjon.

Mens en bachelor i utviklingsstudier kan virke fjern fra en sykepleierutdannelse, krever humanitære organisasjoner ofte at du har helseerfaring i tillegg til erfaring fra felten.

– Det er vanskelig for akademikere å komme inn på arbeidsmarkedet for tiden. Jeg tror det er viktig å kombinere praktisk kunnskap og teoretisk kunnskap, forklarer Ingvild.

Hun har ingenting til overs for rushet med å bli ferdig med studiene og kaste seg ut i arbeidslivet. Det de glemmer, sier

hun, er at de skal jobbe resten av livet.

Likevel er Ingvild skremt ved tanken på studiegjelda hun kommer til å få.

– Selvfølgelig skulle jeg ønske at det var økonomisk lettere, men vi er heldig som kan studere såpass lenge som det vi faktisk kan, kommenterer hun.

– *Mye har vært sagt og skrevet om den såkalte tidsklemma når kvinner skal kombinere studier og karriere med barn. Inngår barn i den helhetlige planen din?*

– Mesteparten skal gjøres ferdig før barn kommer inn i bildet, men det kan jo bli vanskelig å finne en mann som finner seg i å ha en kone med så helvetes mye studielån, flirer Ingvild.

- Jeg har festet nok

Hovedfaget var normert til to år, Frank Røberg har brukt nesten fire. Nå er han lei.

BENTE JENSEN

bentejensen80@hotmail.com

– Som arkeolog er jeg jo student hele tiden, sier Frank i et forsøk på å omfavne et begrep han ellers mener er utelukkende negativt.

Frank mener det er totalt urealistisk å fullføre hovedfag

på den normerte tiden fordi det tar mye tid å få tak i alt forskningsmateriale som håper han får levert oppgaven sin til sommeren.

Selv brukte han nesten fire måneder med å reise rundt fra museum til museum i Brasil før han i det hele tatt fant materiale til hovedfagsoppgaven sin om kontakten mellom europeere og indianere i Brasil.

– Det er helt vanlig blant arkeologistudenter å bruke fire år på hovedfag, forklarer han.

Statens Lånekasse gir som

kjent ikke mer enn tre års støtte til å fullføre hovedfag, men Frank greier seg bra. Han har en 60 prosent stilling på Tromsø Museum som arkeolog og bruker kveldene til å lese. Men han mener han er heldig.

– Folk som jobber med meg vil jo at jeg skal bli ferdig og det gjør at jeg kan jobbe når det passer best for meg, forklarer han.

– Jeg har festet nok som student, smiler Frank, nå har jeg bare lyst til å begynne å jobbe.

Du vet du har vært student for lenge når...

- 1 Du betrakter Grandiosa som ordentlig mat.
- 2 Å hente posten er et av dagens høydepunkter.
- 3 02:00 er ennå tidlig i helgene.
- 4 02:00 vil si at det begynner å bli sent på hverdagene.
- 5 Du er på fornavn med hun som tar imot pizzabestillingene.
- 6 Du ser på TV om dagen og arbeider om nettene.
- 7 Du sitter og ser ut av vinduet mer enn en time i strekk.
- 8 Helgene begynner torsdag.
- 9 Du legger deg med sola.
- 10 Du setter opp lister om hvordan du vet du har vært student for lenge.

Lange studier gir potensproblemer

Det er ikke bare økonomien til evighetsstudenten som skranter, også helsa får gjennomgå.

BENTE JENSEN

bentejensen80@hotmail.com

Lange studier kan føre til nærsynthet, konkluderer en studie lagt fram i Tidsskrift for *Den norske lægeforsking* tidligere i år. Og skal man tro forskerne, er det ikke de mange timene foran PC som har skylda, men derimot de tusenvis av sidene som studenten har lest opp og ned gjennom flere år.

Nærsynte akademikere

Nærsyntheten økte fra 48 prosent til 65 prosent i løpet av den treårsperioden forskere fulgte teknologistudenter ved NTNU.

– Vi ser at nærsyntheten blant akademikere er på framgang. Når utdanningsnivået øker, som det gjør i Norge, øker dermed nærsyntheten i befolkningen, sa doktor Bettina Kinge ved

Rikshospitalet som fulgte NTNU-studentene til Dagbladet.no.

Psykiske problemer

Og hvis du har mer enn 14 semestre bak deg med studier, er det høyere risiko for at du får psykiske vanskeligheter enn andre, viser en studie ved universitetet i Göttingen i Tyskland.

Spiseforstyrrelser, depresjon og problemer med potensen, er plager som kan ramme evighetsstudenten, og de fleste av evighetsstudentene er menn.

– Angst for prøver og eksamen, arbeid i tillegg til studiene, og småbarn hjemme er ting som åpenbart spiller en stor rolle for mange av dem som har oppsøkt oss, fortalte Dr. Manfred Kuda til Dagbladet forrige måned.

Havnet på rett hylle?

Siste 5 år har ca 850 elever tatt fag hos oss. Et år kan gi deg 8 10 ekstra poeng.

Pris pr fag, inntil totalt kr 36.900 pr år (+ evt lab). Borteboer stipendet fra lånekassen dekker inntil kr 32.000.

**NORSK
PRIVATGYMNAS
TROMSØ**

www.norskprivatgymnas.no / tlf 7760 1800

UITØ: AVDELING GIMLE

Cellepugging, idealisme, og militærnekting uten grenser. Etter ti år i ei byråkratimølle får Tord Nygreen endelig god tid til å gjøre lekser.

MIKKEL BERG

mikkel.berg@same.net

DET ER DAGEN FØR dagen da Tord åker inn, han er nettopp ferdig med forelesningene sine og sitter som vanlig i SV-fakultetets kjellerkantene, med et stykke pizza og noen bøker framfor seg. Studentrutinene vil bli forandra grovt når Tord flytter til et studiested litt lengre nord på øya, men han ser ut til å ta det hele med stor ro.

– Jeg tror faktisk det blir deilig å være i gang, å få ei slags avklaring, sier han.

Denne saken har nemlig preget livet hans i over ti år, en periode der han har reist fram og tilbake i vernepliktssystemet, vært gjennom tre rettsaker og betalt til sammen 5000 kroner i saksomkostninger. Nå går det muligens mot slutten, i form av et fengselsopphold.

– Skjønt, det er jo viktig å ikke ha for positive forventninger, legger han til.

– Da kan man jo fort gå på en smell. Ingenting blir noen gang helt som man tror, så jeg har et åpent sinn. Spesielt spent er jeg på pliktarbeidet, jeg håper det ikke går for mye tid med på det.

TORD VIL NEMLIG, til tross for dette betydelige studieavbruddet, ikke gi opp studiene i russisk språk og litteratur.

– Jeg håper på at jeg etter hvert kommer med i ei ordning som heter Utgang til Undervisning, da lar de meg dra på forelesningene. Men jeg gambler ikke på dét, jeg skal stort sett følge mitt eget opplegg – jeg tar med meg bøkene og har planlagt effektivt studiearbeid. Dette er jo tross alt språkfag, så det er jo positivt å få mye tid til pugging, sier han med betraktelig galgenhumor.

– Jeg har ukentlige oversettelser som må leveres inn, men det går visst greit å sende sånt via post. Jeg fikk beskjed om at de leser gjennom posten min, så nå har jeg kanskje gitt jobb til en tolk. Dét er jo en tanke som varmer hjertet. Forøvrig må jeg gi en veldig stor takk til Sigrid Parmann i klassen min, som tar med notatene sine til meg.

At han får mye tid til å studere, uansett mengden pliktarbeid, er ei forventning Tord nok kan ha med sikkerhet:

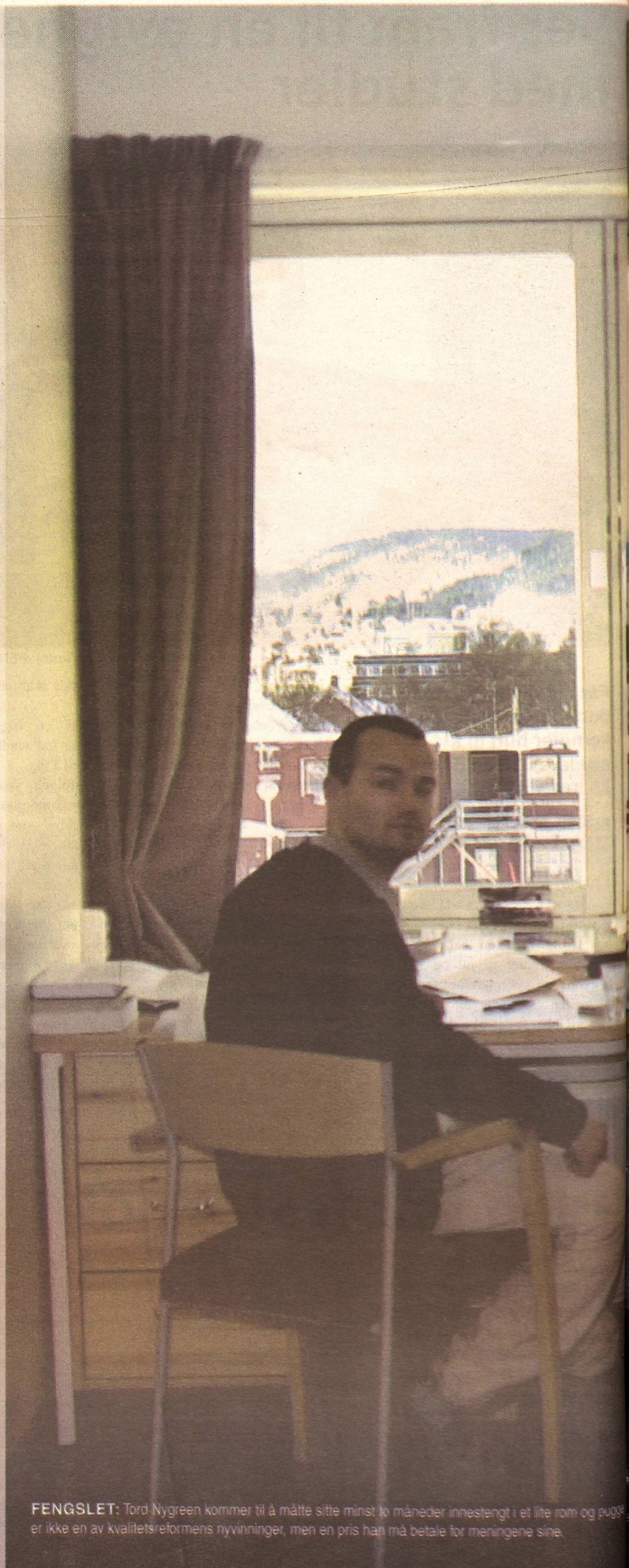
– Dommen er på 90 dager, men jeg slipper ut etter 60 dager hvis jeg er grei, og det har jeg jo tenkt å være. Ellers har jeg bare én time med besøkstid i uka.

AT HAN ALDRI VILLE ta militærtjeneste, har Tord vært på det rene med siden tidlig ungdomstid, da han deltok i Folkereising mot krig.

– Dette har med et grunnleggende verdisyn å gjøre: Jeg har et livssyn som du kan kalle antihierarkisk eller antipatriarkalsk. Jeg er motstander av at staten skal påtvinge folk militærtjeneste, jeg vil ha et samfunn hvor menneskeverd går før makt.

– I dagens Norge planlegges det bare hva vi skal gjøre hvis det blir en krig, men vi burde heller prøve i større grad å forhindre krig. Vi bruker 30 milliarder kroner i året på forsvaret, men jeg mener det finnes mye bedre måter vi kan bruke penger på, måter som ville skapt et bedre forhold til landene rundt oss. Fredsforskere har masse forslag til måter å prioritere konflikthindring framfor militært forsvar, men det er ingen politisk stemning i Norge for å tenke annerledes.

TORD HADDE MANGE IDEER om hvordan han skulle holde seg

FENGSLET: Tord Nygreen kommer til å måtte sitte minst to måneder innesengt i et lite rom og pugges er ikke en av kvalitetsreformens nyvinninger, men en pris han må betale for meningene sine.

SKOLE BAK MUR:

I en fast spalte i ukene framover vil du kunne lese Tord Nygrens betraktninger om studentlivet på Gimle.

unna militæret, men endte opp med å gå for totalneking samme hva som skjedde. Likevel har han faktisk vært innom militæret én dag.

– Jeg søkte ikke siviltjeneste i tide, derfor måtte jeg innom for å si hei og melde fra om at jeg ikke ville være med. Det var egentlig en morsom opplevelse: Siden jeg uansett skulle dra snart hadde ikke tvangssystemet noen reell gyldighet for meg. Så jeg gikk stort sett rundt og lekte med dem hele dagen, diskuterte militærneking og sånt. Jeg har fått høre at det i etterkant var 8 stykker i brakka mi som dimma, sier han med et smil.

Da Tord bestemte seg for å nekte siviltjeneste også, prøvde de å dømme ham til å gå inn i militæret, men han vant den rettsaken. Neste gang Forsvaret saksøkte ham, for å dømme ham til tvungen siviltjeneste, gikk det ikke fullt så bra.

– Meninga med dommen var å «motivere» meg, sa de. Nok et eksempel på denne rare logikken, denne tanken om at folk skal handle ut fra frykt for represalier og ikke sin egen overbevisning. Alt det resulterte i var at jeg mistet 3000 kroner.

DET VAR ETTER denne rettsaken at Tord snakket med noen venner som heller ikke ville ta verken sivil- eller militærtjeneste. De hadde bestemt seg for om så å gå i fengsel for det, en tanke Tord hadde vært inne på før. Men dette gav ham initiativ til å gjøre det samme.

– Siviltjenesten, etter min mening, er en hån mot alle antimilitarister. Den gjør bare at en person som er mot dette systemet blir stille, kritikken vi setter på dagsordenen blir pakka ned og gjemt bort. Siviltjenesten og dens politiske talerør Tillitsmannsutvalget, framstår som rein hvisking i forhold til hva slags oppmerksomhet saken får ved at folk går i fengsel på grunn

av neking. Jo flere som totalneker, jo flere er det som følger opp – på denne måten viser vi grensene demokratiet vårt har, får folk til å bli oppmerksom på det tvingende i systemet.

DEN TREDJE RETTSAKEN, den hittil siste i rekka, var for å dømme ham til fengsel. Dette klarte de, samtidig som Tord måtte punge ut med 2000 kroner til for fornøyelsen.

– Men fengselet er, på papiret, heller ikke en endelig straff. Den skal «motivere» meg til å akseptere militæret når jeg kommer ut. Så når jeg slipper ut kan det godt hende jeg blir nødt til å gå en runde til og havne i fengsel igjen. Tradisjonelt sett har det vært sånn under høyreorienterte regjeringer, at totalnektene må gjennom systemet to ganger. Men man kan jo håpe.

Jeg må innrømme, jeg forstår egentlig ikke helt hva de vil jeg skal lære av dette. Skal det å kaste meg i fengsel gjøre meg mer vennlig innstilt til militarisme og autoritær tenking?

MED DET ER INTERVJUET slutt og vi lar Tord gå videre med den siste dagen hans ute i det fri på ganske lenge.

– Nå skal jeg legge bort pensum resten av dagen. Jeg drar ut på kafé med noen kjentfolk, og deretter ut på byen. I morra skal kjæresten min og jeg stå tidlig opp for å spise frokost på hotell, vi blir jo ikke å få se så mye av hverandre på ei stund. De sa at jeg måtte være på Gimle presis klokka ett, men jeg har tenkt å være der litt før... På den måten unngår jeg vel den store følelsen av at «nå, akkurat nå, på slaget 13:00, er det slutt på friheten».

Ab Via Up Aig

Fengselsfryd

Kristin Clemet jubler over UiTøs avdeling Gimle.

– Fengselsceller og pallesnekring er neste ledd i min herlige Kvalitetsreform, gjaller Clemets hyl fra Regjeringskvartalet.

Utdannings- og forskningsdepartementet reddegjør for pallesnekringens pedagogiske fortrefelighet i en pressemelding hvor det heter at *stripet tøy, fotlenker og blodslit over palle-nagler og planker, vil på en effektiv måte tvinge studenten til å revurdere sine tanker*

angående stipendets betydning.

Gris

I møkkasaken om Drivs vårprogram, måtte Utopia beklageligvis sensurere følgende uttalelser:

– Vi vil innføre sønzdags-gangbang med Tom Ketil Krogstad som konferansier, erklærer styreleder Remi Espen Lothe.

Han legger til i samme slengen at det er for lite trekkspillmusikk i Tromsø og at han derfor har engasjert Bondeungdomslaget som fast husband.

Rektor Jarle Aarbakke kan knapt styre seg av begeistring:

– Trekkspill og sex til folket! gliser Aarbakke.

Som om det ikke var nok av det fra før på rektors kontor.

Utopia om 5 år

Tidligere leder av *Club 4* i Trondheim, Tom Ketil Krogstad er nok en gang ute av fengsel og har samlet sitt rusk og rask og trukket nordover etter heksejakt og bannlysing. Han er nå valgt til Kvinnebevegelsens offisielle talsmann i Tromsø i anledning 8.

mars, og har innredet sin nye rottreir *Club 70°N* i tredje etasje på Driv.

– Dette er en stor ære, sier styreleder på Driv, Remi Espen Lothe.

Utopia om 20 år

Peter Pan-student Bjørn Ramberg er i søkelyset igjen. I et eksklusivt intervju avslører han at han fremdeles er student.

– Nå går jeg på historie grunnfag. Det er uhyre interessant, kanskje jeg skal ta mastergrad i dette, spekulerer han.

Radiohoder

To ildsjeler og en felles visjon. Slikt kan det fort bli universitetsradio av.

CHRISTOPHER SØRLIE
detgronnetrollet@hotmail.com

Universitetet i Tromsø er klart dårligst i klassen når det kommer til studentradio. Alle de andre universitetene, samt flere høyskoler, har allerede egne radiosendinger for sine studenter, og det snakkes også om å opprette en egen toppliste for fremadstormende norske artister basert på spillelister og spilletid på studentradioene. Kort sagt ligger Tromsø litt etter resten av jengjen i løypa.

Det har Bernt Lorentzen og Jorg Hauan planer om å endre. To ildsjeler fra universitetets egne rekker har en tid nå arbeidet med planleggingen av en egen radiostasjon for universitetet, og gikk for et par uker siden ut med sine planer. I den anledning var

det rett og rimelig å ta kontakt for å finne ut mer. Som Lorentzen selv formulerer det:

– Hvorvidt jeg er mannen å snakke med kommer helt an på hvilken sammenheng man ønsker å snakke med meg i, men i denne sammenhengen er det kanskje det, sier han.

Studentenes egen radio

Vi snakker med andre ord om en klar radiostemme. Oppfølgningsspørsmålet om hvor ideen bak radioen kommer fra, blir videre besvart med et ønske om å skape aktivt radiomiljø ved universitetet, av og med, og ikke minst for studentene. Dette kan være informasjonsskapende og underholdende, og ikke minst en kilde til engasjement blant studentene.

Studentene vil også i stor grad være ansvarlig for radioens profil og innhold. Det vil, som Lorentzen påpeker, være naturlig å diskutere samarbeid med så vel Samfunnet og Studentstyret som de forskjellige studentforeningene og Utopia, i et forsøk på å skape

en så bred profil som mulig i programplanen. Det vektlegges at radioen først og fremst vil være studentenes eget medium, og følgelig også vil bære preg av dette.

Radioprogrammet vil i hovedsak, slik det ser ut per i dag, bestå av en morgensending med kvikke replikker og dagens nyheter, med reprise samme formiddag. Det er også fremlagt planer om en mulig aktualitetssending en dag per uke, og en kultursending når uken drar seg mot helg. Noen endelig profil har radioen dog ennå ikke satt opp.

– Til det er de alt for tidlig i planleggingsprosessen til å ha tatt stilling til, påpeker Lorentzen.

Det kjedelige praktiske

Som i alle andre engasjement, er det også i radiosammenheng

en del praktiske gjøremål å ta hånd om. Dette er ikke minst et spørsmål om økonomi. Dette

er et tema Lorentzen og Hauan foreløpig er kommet lengst i arbeidet på. De sikreste kortene i denne sammenhengen er likevel eventuell sponsorvirksomhet, samt at medarbeidere trolig vil engasjeres slikt det gjøres i andre

studentorganisasjoner i dag.

Frivillig arbeid vil med andre ord være en av de absolutte grunnpilarene i radioens virksomhet. Som Lorentzen selv sier, på sikt vil det trolig bli behov for mange medarbeidere i dette prosjektet, og da er ingenting mer naturlig enn å basere seg på frivillig engasjement. Det er naturlig at studentene selv skal kunne drive dette, og rekruttering gjennom de naturlige kanalene universitetet har til rådighet burde da være en mulighet.

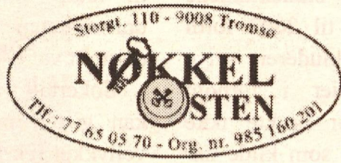
Som oppsummering vektlegger Lorentzen likevel at studentradioen fortsatt kun er på planleggingsstadiet. Som han selv sier, verken det finansielle eller formelle er på plass, og universitetsledelsen har foreløpig ikke uttalt seg om sitt syn på saken. Likevel er det på sin plass å tro at vi ikke har hørt det siste fra disse to herrer. Universitetet er tross alt ikke helt på høyde med Høyskolen i Volda før vi har vår egen radio. La oss håpe det skjer snart.

Studentsamfunnet i Tromsø presenterer:

/pænga/

Studentrabattordningen i Tromsø

10% rabatt på ALLE varer!
Ost, olje, eddik, spekemat,
pasta, og MYE mer!

Sjøgt. 39 tlf 77 65 57 29

10% på alt av
behandling!
(ikke på produkter på salg)

10% rabatt på briller og
linser, 20% på
halvårspakke linser

Brillehuset as
Storgt. 88 tlf 77 68 21 43

10% rabatt av
ordinærpris på varekjøp
på over 150 kr

Gratis hjemkjøring ved
kjøp av kapitalvarer

10% rabatt av
ordinærpris på alle
varer

Gode studentpriser, opp
til 25% rabatt

15% rabatt på CD'er til
ordinærpris

Statoil Isrenna:

20% på bilrekvisita og
service, 10% på dagligvarer
Stakkevollvn 328 Tlf 77 67 05 43

10% rabatt på kaffe og
te i løsvækt

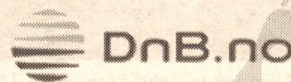
Studentpriser på trening.
Stikk innom for et tilbud
og en prøvetime!

Strandtorget 1, sentrum
Huldervn 8, Langnes

10% rabatt på mange
varer, og tilbud på
spesialutstyr

10% rabatt av ordinærpris
på varekjøp over 400 kr.

Total student
programmet - alt du
trenger i hverdagen!

10% rabatt på alle varer
til ordinær pris

10% rabatt av
ordinærpris på varekjøp
på over 50 kr

10% rabatt på varer til
ordinærpris, 5% på parfyme
Storgt. 79 - 83 tlf 77 68 24 51

For studieåret

H-03/V-04

Rabatten gis bare ved fremvisning av studentbevis.
Med forbehold om endringer

UTROP

STUDENTENE FLYKTER IKKE FRA UiTø

Av og til beskrives "virkeligheten" ved Universitetet på en slik måte at det er vanskelig å kjenne seg igjen. Da jeg leste Utopias førstesideoppslag "Studentene flykter, Universitetet kutter", undret jeg meg over hva dette refererte til. Til min store overraskelse slo journalisten fast at Universitetet tapte det han kalte brosjyrekrigen. Påstanden ble underbygd med tall som viste at søkningen til Universitetet hadde gått ned i perioden 1997-2002 med 104 søknader, samtidig som den totale økningen i antall studenter hadde vært 40.000. NRK brakte disse oppsiktsvekkende tallene videre i lokalnytt.

Jeg gjorde et forsøk på å tilbakevise påstandene gjennom intervjuet med meg i samme artikkel. Journalisten hadde kun øye for Informasjonsavdelinga

selv om jeg pekte på at også fakultetene/NFH og Studieavdelinga har viktige roller på dette området. Jeg beklager at Utopia på denne måten bidrar til å skape et negativt inntrykk av søker tall og prioriteringer ved Universitetet, særlig når disse påstandene er underbygd med feil tallmateriale.

Søkertallene som brukes i artikkelen, er hentet fra Database for statistikk om høgre utdanning (DBH). Det er DBH som inneholder relevant tallmateriale for de høgre, statlige utdanningsinstitusjonene. Studenttallene som Utopia bruker, er ikke hentet fra DBH, men er utdanningsstatistikk utarbeidet av Statistisk sentralbyrå (SSB).

Den store økningen i studenttallene som SSB har registrert i perioden 1997 til 2002 (40.000), skyldes i hovedsak at SSB i sine statistikker har inkludert nye grupper av studenter i samme periode. Blant annet

økte det samlede studenttallet fra 2001 til 2002 med hele 20 000 studenter. Dette er etter- og videreutdanningsstudenter ved BI som for første gang er lagt inn i statistikken. Tallene i SSB kan med andre ord ikke brukes til å se på utviklingen av studenttallene i perioden 1997 til 2002 fordi 2002-tallene inkluderer nye utdanningskategorier i forhold til 1997. Hvorfor brukte ikke journalisten DBH som kilde når utviklingen i studenttallene ved universitetene skulle belyses?

I artikkelen refereres det til konkurransen mellom universitetene om studentene. Det hevdes at UiTø taper i denne konkurransen. Slik ser imidlertid tallene ut i DBH:

Antall registrerte studenter ved de ulike universitetene (høsttall, dr. gradsstudenter ikke inkludert) er som følger (universitet / 1997 / 2002 / endring i prosent):

UiTø 6.011 / 5.990 (-0,3)

UiB 16.376 / 17.108 (+4,5)
UiO 35.666 / 32.617 (-8,5)
NTNU 17.025 / 19.324 (+13,5)

Vi ser av tabellen at UiTø ikke har tapt studenter i forhold til totalt antall studenter ved universitetene. Studenttallet har derimot vært stabilt.

Søkertall fra Samordna opptak kan gi en indikasjon på hvor vellykket rekrutteringen har vært fra søkergruppen som kommer direkte fra videregående skole. Antall 1.prioritetssøkere via Samordna opptak er som følger (universitet / 1997 / 2002 / endring i prosent):

UiTø 1.399 / 1.590 (+13,7)
UiB 4.920 / 5.394 (+9,6)
UiO 12.715 / 11.154 (-12,3)
NTNU 6.719 / 8.123 (+20,9)

Søkertallene fra Samordna opptak viser at UiTø har klart seg svært bra i konkurransen med de

Det som står på denne siden er et uttrykk for personlige standpunkt fra våre lesere og medarbeidere, og skal på ingen måte forveksles med Utopias offisielle retningslinjer.

andre universitetene om søkerne fra videregående skole i den aktuelle perioden.

Jeg kan heldigvis konkludere med at min forståelse av rekrutteringssituasjonen ved Universitetet i Tromsø ikke er grunnleggende feil: Studentene flykter ikke fra Universitetet. Og i år som tidligere år prioriteres rekrutteringsarbeid, særlig blant ungdom i Nord-Norge. Hvorvidt "det å vinne brosjyrekrigen" er det mest betydningsfulle virkemidlet for å lykkes i rekrutteringsarbeidet, slik Utopias journalist synes å mene, lar jeg ligge her.

Arne Benjaminsen,
Universitetsdirektør

Taking the Lead

Tromsø-Romssa branch of the national ISU is the strongest and most developed and active of all the branches in Norway.

ELLEN MARIE JENSEN
ellen@utopia.no

The International coordinator of Norwegian Student Union (NSU) Tromsø, Anja Øfsti Uglem has noted that the Tromsø-Romssa branch of the ISU is taking lead compared to other branches.

– Throughout my dialogue with nationwide student organisations I have experienced that ISU in Tromsø is more active, both socially and politically, claims Anja Uglem

Good funding is one of the reasons for ISU's success. They get 60.000 NOK through term fees program, which according to the international coordinator exceeds funding branches in other institutions get.

Money isn't the only reason for ISU's success. Cooperation and good communication between NSU and ISU are equally important.

– We have good exchange of knowledge and experience and ideas, says Nina Rojina the president of ISU. She and Anja sit on both boards and are satisfied with the collaboration.

THE BOARD: (from left to right) Mohammad "Mojib" Mozumder (Bangladesh), Ellen Marie Jensen (USA), Ramil Aliyev, (Azerbaijan), Anja Knoepfli (Switzerland), Nina Rojina, (Russia), Polya Vitkova, (Bulgaria), Marina Zyryanova, (Russia), Thorben Flugger (Germany), Laura Preite (Italy), Boris Moquet (France), (not pictured: Paul D. Johe (USA) Anja Uglem (Norway)

High level of activity
ISU seeks to be a strong voice for the advancement of the social and academic interests of international students in Tromsø-Romssa and to help make a more culturally rich and rewarding student life experience. Their activities far surpass huge parties, though they still arrange them.

– We had an International Seminar in January where we had a speaker who studied in Nicaragua who spoke about the student rights and democracy. We are also having an excursion to Kautokeino so that international students can participate in the Sami Easter festival. ISU is also taking part in organizing a huge international conference on

student rights and democracy, here in Tromsø, says fairly busy Rojina who also mentions a toga party on March 13th.

National involvement
– ISU Tromsø-Romssa has gone from an informal organization having small parties and social gatherings at Driv, to a strong student organization that is recognized by the administration, says Nina

On the national level, ISU Tromsø-Romssa has been involved in the development of other branches throughout Norway.

– Our goal is to represent International Students not only at the Universities but at the University colleges as well.

ANOUNCEMENT

Novel routines at the University of Tromsø, following requests by Norwegian Police Security Service (NPSS)

Following the discussions in the media and the meetings with the International Students Union and representatives from individual students, the leaders of the University of Tromsø met with NPSS February 24th 2004. Based on this meeting and discussions, we have decided upon the following: Requests from NPSS should only be directed to the Director of Studies, Ingrid Bergslid Salvesen. She will discuss the request and its implications with Rector and the University Director. If after dialog with NPSS, information about an individual student is forwarded, the student should be notified immediately that information has been given and the nature of any

such information.
NPSS department *Troms politidistrikt* has been notified on this decision by February 27th 2004.
Jarle Aarbakke
Rector
University of Tromsø

Overvåker studenter

Det blir stiller et spørsmål om verdigheten til den enkelte.

Utopia 4.2 2004

Fornøyde medisinstudenter

Ferske tall fra 11 ulike studieretninger i Norge viser at medisinstudentene er mest tilfredse med sin studiehverdag, skriver Aftenposten. Undersøkelsen viser videre at lærer- og sykepleierstudenter er de som er minst fornøyd. Studentene ble bedt om å rangere hvor tilfreds de er på en skala fra 1 til 5. Gjennomsnittet for samtlige av de undersøkte studieretningene havnet på mellom tre og fire, noe som viser at det nærmest ikke har vært oppgang siden 1997.

Universitetsfengsel i Bergen

Stortinget behandler nå et forslag om å opprette verdens første universitetsfengsel i Bergen. Dette kan sette Norge på verdenskartet i forskning på kriminalomsorg, skriver studentavisa Studvest. – Med kompetansesenteret for rettspsykiatri ved Haukeland Universitetssykehus som bindeledd vil vi la doktorgradsstipendiater innenfor ulike fagområder som jus, psykologi, sosiologi og medisin kunne gå inn med forskning i fengselet, sier prosjektleder Leif Waage.

KRONIKK

KATHRINE SUND – Arbeidsutvalet, SAIH (Studentenes og Akademikernes Internasjonale Hjelpesfond)

Studentar i skotlina

”Dei trua mor mi. Skreiv at dei ville drepe henne. Så då måtte eg flykte igjen.” 25-åringen som sit ovanfor meg kjemper mot gråten. Det same gjer eg.

I haust tilbrakte eg to veker i Colombia, der eg mellom anna deltok på ein studentkongress. I løpet av dei to vekene vart eg kjent med mange studentar. Ein av desse var ”Coco” på 25 år. Både han sjølv og familien hans hadde vorte trua på livet fleire gongar fordi han var aktiv i ein studentorganisasjon. Det første som slo meg då eg treffe Coco, var at han såg så utruleg snill ut. Ein litt sjenert person, med eit forsiktig smil. Korleis kunne nokon ønske å drepe han?

Konflikten

Når Colombia ein sjeldan gong vert omtala i norske media, får ein som regel inntrykk av at konflikten i landet har sitt utspring i geriljagrupper som driv med narkotrafikk. Dette biletet er milevis frå verkelegheita.

Eit viktig element i konflikten er det enorme skiljet mellom fattig og rik. 60 % av befolkninga lever under fattigdomsgrensa. I tillegg har venstresida lenge vore ekskludert frå politikken. Mellom anna som eit resultat av dette, vart dei to geriljarørslene FARC og ELN danna på 60-talet. Om lag samstundes vaks det også fram store og mektige narkotikakartell. For å kunne drive på utan statleg innblanding, knytte kartella til

seg paramilitære grupper. Desse kartella vart seinare splitta opp, og dei paramilitære gruppene gjekk over til mellom anna å handle som den statlege hæren si forlengte arm. Sivilbefolkninga har etterkvart hamna midt i skotlina mellom geriljaen, dei paramilitære og staten. Konflikten har ført til at ein i dag har mellom 2 og 4 millionar internflyktningar. Størsteparten av desse lever under fryktelege forhold og mottek inga, eller lite hjelp frå staten.

For litt over eit år sidan fekk Colombia ny president, Álvaro Uribe, som var klar i sin tale då han vart valt. Han ville bekjempe konflikten i landet med vold. Det siste året har dei paramilitære vorte stadig sterkare, og brota på menneskerettane har auka sterkt.

Drapstruslar og privatisering

Det er sjølvstøtt vanskeleg å vere student i ein slik kontekst. Studentane gir likevel ikkje opp. ACEU, den største studentorganisasjonen i landet, har akkurat arrangert ein nasjonal studentkongress. Studentane i ACEU kjemper både mot privatisering av dei offentlege universiteta og i forhold til den generelle situasjonen i landet i dag.

Over 30 studentar har blitt drept dei siste åra. I april i år forsvann til dømes Edwin Lopez og Gerson Gallardo, som begge var aktive i ACEU. I juni vart

lika deira funne. Før dei vart drept hadde dei hadde gått rundt i skogen i to månader og vorte utsette for tortur. Fordi dei var aktive i å organisere studentane.

Studentar, professorar og andre tilsette på universiteta har tidlegare spela ei viktig rolle i universitetsdemokratiet. No reformerast vedtektene slik at desse skal nektast å ta del i styringa. På nokre universitet har ein opplevd at regjeringa har utnemnt rektor i samarbeid med dei paramilitære. I tillegg har ein på mange universitet tilsett private trykkingsselskap, som ofte har tilknytning til dei paramilitære. Overvåkingskamera på campus er også vanleg, noko som gjer det enda vanskelegare å drive med politisk aktivitet.

Felles mål. Felles kamp?

Studentkvardagen i Colombia kan verke fjern frå studentkvardagen i Norge. Drap, tortur og dødslistar er ord som det kan vere vanskeleg å forholde seg til. Men colombianske studentar går også på forelesingar og les pensum. Dei festar, går på kino og har det gøy saman med vennene sine. Samstundes som dei kjempar ein kamp som er viktigare enn kampen for fleire studentbustadar og billegare mat i kantine.

Demokrati, menneskerettar og det offentlege universitetet er felles mål for studentar i heile verda. Dei colombianske studentane kjemper dermed også

”I april i år forsvann til dømes Edwin Lopez og Gerson Gallardo, som begge var aktive i ACEU. I juni vart lika deira funne. Før dei vart drept hadde dei hadde gått rundt i skogen i to månader og vorte utsette for tortur. Fordi dei var aktive i å organisere studentane.”

vår kamp. Dei treng vår støtte, slik at dei skal kunne få dei same rettane og mulegheitene som det norske studentar har i dag. SAIH, NSU og StL har i år fokus på studentane sin kamp i Colombia og Zimbabwe. Vi spreier informasjon om brot på menneskerettane begått mot studentar i Colombia. Vi vil også oppfordre den norske regjeringa til å presse colombianske styresmakter til å ta et oppgjør

med dei paramilitære gruppene og dei nære band dei har til regjeringa.

Når Coco og eg skiljast, gir eg han ei SAIH t-skjorte som takk for intervjuet. Han vert veldig glad, og fortel at han ikkje har så mykje kle. Han måtte flykte frå alle tinga sine. ”Så kva har du tenkt å gjere no, då?” spør eg forsiktig. ”Overleve. Eg skal ikkje dø,” seier han med fast røyst.

SØKNADSFRISTER**Studentsamskipnadens barnehager**

Husk å søke om barnehageplass for barnehageåret 2004/2005 for fristen utløper. Dette gjelder også barn som har barnehageplass inneværende barnehageår.

Søknadsfrister:

15.mars: UiTø-ansatte og stipendiater
15.april: Studenter og SiTø-ansatte

Besøk hjemmesidene våre for mer informasjon om barnehagene våre. Studenter kan laste ned søknadsskjemaet fra disse nettsidene.

UiTø-ansatte / stipendiater og SiTø-ansatte har egne søknadsskjemaer som fås ved fakultetene, Studentsamskipnaden eller ved den enkelte barnehage.

Adresse: Breivika senter, 9037 TROMSØ
Telefon: 77 60 77 00
Hjemmesider: www.sito.uit.no

STUDENTSAMSKIPNADENS

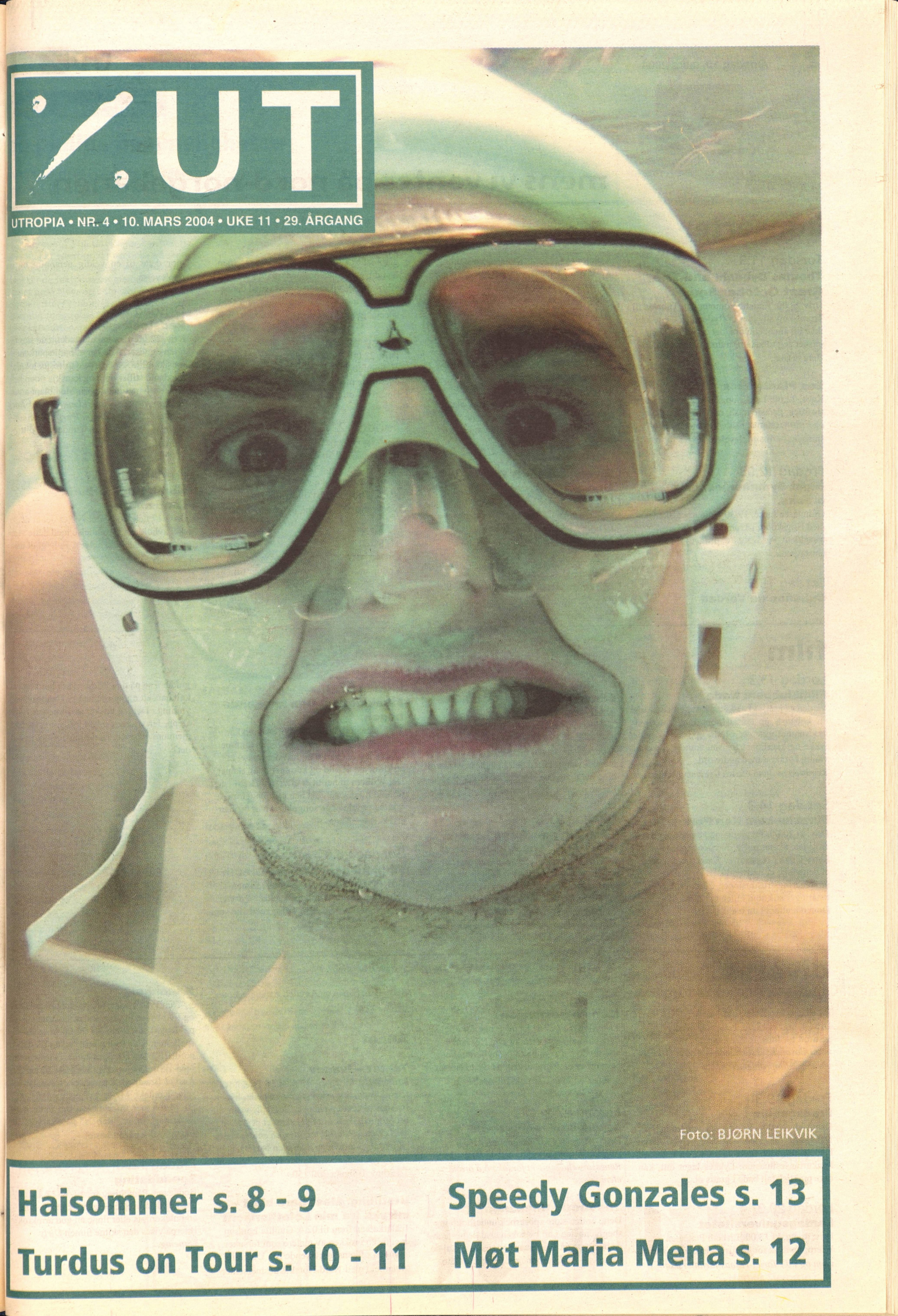

Foto: BJØRN LEIKVIK

Haisommer s. 8 - 9
Turdus on Tour s. 10 - 11

Speedy Gonzales s. 13
Møt Maria Mena s. 12

Hva skjer?

Eivind Iurer...

Er det arrangementer du vil ha med på Nord-Norgebanen?

Mail: kultur@utopia.no

konsserter

Torsdag 11.3

Thomas Dybdahl and The Great October Sound

Driv 23.00: Endelig kommer han Thomas til Tromsø og alle hjerter fryder seg. Dette kan ikke bli annet enn bra, det er nesten så en ønsker seg tilbake til mørke oktoberdager. Bare nesten.

Los Plantronics

Kaos, 22.00: La oss oppsummere: klassisk surfrock, garasje trash, meksikansk kultur og Euro westerns. Dette blir uten tvil en sinnsykt heftig opplevelse.

Fredag 12.03

Night Symphonies, day breaks.

Grønnåsen kirke, 19.30: Samarbeidskonsert med Høgskolen i Tromsø. Musikk av Per Nørgård, dirigent Johannes Gustavsson.

Lørdag 13.3

Cubanos de Verdad

Kulturhuset, 22.00: Dette er en samling av de beste cubanske musikerne i Norge, og et must å få med seg for alle dere interesserte. Et samarbeid med Tromsø Salsa Akademi.

Onsdag 17.3

Urban Connection + Steve Grossman

Driv, 20.00: Steve Grossman er saksofonisten som i 1969 overtok plassen i Miles Davis kvintett etter Wayne Shorter. Hvis det ikke er et kvalitetsstempel så vet ikke jeg hva er. All that jazz... yeah.

Sivert Høyem & the Opposition

Blå rock, kanskje? : Madrugadas vokalist og hans prosjekt The Opposition debuterte i Tromsø i fjor sommer til kritikerros. Nedstrippet og akustisk er nøkkelbegrepene.

Torsdag 18.3

Morten Abel

Rica Ishavshotell, 22.00: Han er altfor

gammel til å bli et internasjonal idol, men han duger som en nasjonal glamour konge. Absurditeter vil ingen ende ta med denne mannen, med seg har han Tungtvann som special guests!

Sissy Wish

Driv, 22.00: Hun gjorde et sterkt inntrykk på fjorårets by:larm og blåste alle anmeldere over ende med sitt debutalbum i år. Beskrives ofte som Tori Amos med gitar.

Søndag 21.3

Rokia Traoré

Kulturhuset 19.30: Denne unike sangstjernen har lenge vakt oppsikt med sin unike stil innen den malisiske musikktradisjonen. Igjen slår Kulturhuset til og bringer oss en world musikk stjerne av storformat.

Tirsdag 23.3

Dadafon

Kulturhuset, 19.30: Du store og du lille hvor bra er ikke det her! En musikalsk uttrykk som er så vanskelig å beskrive at det bare må være fantastisk. Vokalist Kristin Ambjørnsen

gjør dette til en veldig personlig og intim opplevelse.

Onsdag 24.3

Pedstock

Driv, 22.00: Lærerskolestudentene slår til igjen og viser at de har et hardtparkende musikkmiljø. Noen av de tøffeste, lokale rockband stiller opp, og kanskje noen helt ferske stjernetittere også. Med blant annet *Taliban Airways*, *Randi Leinan Punk Rock Orchestra*, *James Dean*, *Warpigs*, *Imhotep*. Gå og se hvem som skal undervise ditt fremtidige avkom!

Fredag 26.3

Norsk Rockforbund Landsmøte

Driv: 17 hele konserter ryktes det at det skal avholdes i forbindelse med dette svære arrangementet hele helgen. Følg godt med!

film

Lørdag 13.3

Filmklubben: Nada

Verdensteatret, kl 14.30. En komedie om en kubansk postansatt som i et anfall av kjedsomhet gjør det til sin oppgave å finne lykke og kjærlighet for sine kunder. Ikke en vanlig byråkrat med andre ord. Regissert av Juan Carlos Cremata Malberti.

Søndag 14.3

Filmklubben: Ken Park

Driv, kl 20.00. En gjeng med tenåringer. Los Angeles. Skater miljø. Jævlige familieliv. Larry Clark (regissør av *Kids*). La oss gjette at dette ikke er nødvendigvis en glatt film om tenåringsfrustrasjoner. Clark profilerer tenåringer slik som ingen har turt å gjøre før. Døm det etter at du har sett det.

Lørdag 20.3

Filmklubben: The Good, the Bad and the Ugly

Verdensteatret, kl. 14.30. Clintern kul som bare juling. Det kalde blikket vandrer over det hete landskapet, mens Ennio Morricones musikk vandrer med det. Spaghetti western med lite dialog og mange nærbilder. Sergio Leone på sitt beste. Ta med plystreleppen.

Søndag 21.3

Filmklubben: Trees Lounge

Driv, kl. 20.00. Denne filmen er regissert av Mr Pink himself, Steve Buscemi. Han spiller også drunkebolten Tommy som klarer å fullstendig ødelegge livet sitt på de mest absurde måter. Nøkkelord: en ulykke kommer sjelden alene.

Lørdag 27.3

Filmklubben: Den hengende hagen

Verdensteatret, kl. 14.30. William stikker av hjemmefra uten et ord. Når han kommer tilbake har det gått ti år, han har mistet et atskillig antall kilo og kommet ut av skapet. Det William finner ut er at du ikke kan rømme fra deg selv og han blir plaget fra de samme problemene som plaget han før han stakk. Regi: Thom Fitzgerald

Søndag 28.3

Filmklubben: Arizona Dream

Driv, kl. 20.00. Enten så er denne filmen ladet med genuin symbolikk, elles så driver regissøren Emir Kusturica gjøn med alle som

gidder å se på den. Mesterverk har den blitt kalt uansett og gjorde han til Cannes evige yndling. Det jeg husker av filmen er Johnny Depp, Jerry Lewis og en fisk som svømmer gjennom ørkenen. Handlingsforløp, hva er det?

diverse

Lørdag 13.3

Lørdagsuniversitetet

Driv, 4. etg, kl 13.00. Petter Omtvedt, Institutt for filosofi: *Elementene i den naturfilosofiske tradisjonen – med et blikk på vår tids miljøproblemer*

Fredag 19.3

Fredagsquiz

Driv, kl 20.00. Er du en smarting? Er hodet ditt fylt med ubrukkelig trivia? Bryn hjernen din mot andre hjerner i en beinhard konkurransesituasjon. Lykkes laget ditt, kan dere praktisk talt bade i gratis øl.

Lørdag 20.3

Lørdagsuniversitetet

Driv, 4. etg, kl 13.00. Lisbeth Pettersen Wærp, Institutt for kultur og litteratur: *Jord, vann og ild i Tarjei Vesaas forfatterskap*

Onsdag 24.3

Monologfestivalen

Kulturhuset til 27.3: Dette er noe for alle dere dramatiker spirer der ute. Her kan alle sende inn et monolog som deretter blir bedømt av en faglig utvalg. Hvis du er funnet verdig vil monologen din bli iscenesatt.

Lørdag 27.3

Lørdagsuniversitetet

Driv, 4. etg, kl 13.00. Ingebjørg Hage, Institutt for kultur og litteratur *Renessansehagen – et forsøk på å ordne elementene*

The Arctic Challenge

Dette er den store sport/rock/underholdning sbegivenheten i år. I Kroken skal de beste av de beste stå på snowboard og på øya skal de diske opp med Turboneger, Glucifer, Cato

Salsa Experience og Amulet. Arrangementet pågår frem til 01.04.

Annet

Teater – Ivanov

Kulturhuset fra 25.2 – 13.3. et av Tsjekhovs mest fornøyelige stykker, om en mann hvis liv snus på totalt på hodet. "Jeg ville være litt original, derfor har jeg skrevet et stykke uten en eneste forbryter, uten en eneste engel (skjønt jeg klarte meg ikke uten narrer), uten å anklage noen eller forsvare noen" – Anton Tsjekhov. Billetter 200/150.

Utstilling: Mest bare blått - intrykk fra min Lofothorisont

Teaterkaféen frem til 02.4. Gunilla Larsson er enda en i rekken av malere som forsøker å fange Lofotens unnavikende lys. Utstilling i samarbeid med Nord-Norsk Kunstnersenter.

Kanonhelg

Den 19.-21. mars blir det folkemusikk, rolp og liv i byen. Fredag er det folkemusikkpøbb på Teaterkaféen klokka 21.00, med Lakselv spellemannslag (bill merk: "slåttå frå det ville nord!!!!"). Det blir også kurs i Valdrespringar med de to kjempeinstruktører Ole og Knut Aastad Braathen. Dansen er et eventyr i seg selv. Kontakt Marte Frihetsli på tlf: 90 77 50 74 for mer informasjon om dette kurset. På lørdag spiller "Rebels" på Skarven....lrsk folkemusikk på sitt beste!

Fredag 12.3

Speeddating

Bodegaen. Påmelding fra 17.00-17.30. Ønsker du å utvide omgangskretsen, å få en pulekompis eller finne en god armkrok? Etterpå vises den skitne filmen *Dirty Dancing*.

nett-tipset

Den pinlige hemmeligheten

Har alle driti på draget. Men ingen så jævlig som *The Star Wars Kid*.

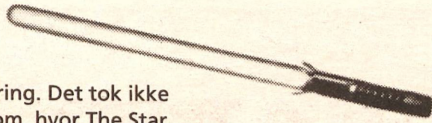
Den fransk-canadiske gutten Ghyslain gir et utrolig begrepet "å bli tatt på fersken" en ny dimensjon. I et svært privat øyeblikk på skolens kunststudio, filmet han seg selv mens han utførte utrolig utrolige fekteøvelser med ei golfkølle. Den to-minutters videoen er åpenbart ikke laget for offentlig forlystelse. Likevel ble Ghyslain sendt over natten da (onde?) kompisene lastet videoen ut på KaZaA som en spøk den 19 april 2002. I løpet av to uker ble filmen en av internettets mest nedlastede, og den overvektige 15-åringen

ble offer for global latterliggjøring. Det tok ikke nemlig lang tid før remixene kom, hvor *The Star Wars Kid*, som han nå kalles, blir manipulert inn i talløse parodier, fra *Hulken* til *Matrix*, dansende i *Billie Jean* og på bærtur i *The Jedi who shagged me*. Nye klonevideoer kommer daglig, og på nettet selges en druss med *Star Wars Kid*-effekter; t-skjorter, truser, kopper, you name it.

Selvsagt er det bittersøtt. Det er litt trist, men også skrekkelig morsomt. For når du ler av dette, ler du også av deg selv. Alle har vi gjort noe lignende, men de færreste blir tatt. Ghyslain representerer de av oss som fortsatt venter på å bli avslørt, mens vi gjør noe komplett idiotisk..

Les mer om Ghyslain og se videoen(e) på www.starwarskid.com.

Det er til å le av. Eller gråte.

Storslått musikkuke

samtidsmusikk I perioden 8.-12. mars 2004 arrangerer Høgskolen i Tromsø, Avdeling for kunsthøgskolen, prosjektuke med samtidsmusikk som tema. Per Nørgård, den kjente danske samtidskomponisten, skal delta aktivt hele uka. Dette er andre året Høgskolen i Tromsø arrangerer prosjekt med samtidsmusikk.

– Vi har valgt å kalle uken for Attimo-2004, og tar sikte på at dette skal bli et årlig arrangement – verdens nordligste samtidsmusikkuke. Uka skal være et nordisk samarbeid, hvor det blir bygd nettverk på tvers av musikkmiljø, nivåer og landegrensener, heter det i en pressemelding.

Programmet er bredt og variert, og det vil avholdes konserter både i konservatoriets konsertsal, samt på Driv og i Grønnåsen kirke. Med andre ord en førsteklasses mulighet til å oppdatere seg innen samtidsmusikk, samt å kose seg i selskap med særdeles dyktige artister.

URBANT?: Urban Connection har med seg Steve Grossman på Driv onsdag 17. mars kl. 21.00. Billetter: 140/180

Urban Grossman

GLENN FAGERVIK

glennster@stonerrock.net

konserter Jazztrioen Urban Connection har i likhet med så mange andre unge norske jazzband sitt utspring i jazzlinja ved musikk-konservatoriet i Trondheim. Både Frode Nymo (sax), Steinar Raknes (bass) og Håkon Mjåseth Johansen har gjort seg bemerket i flere andre band og konstellasjoner som Motif, Come Shine og Ola Kvernberg Trio i tillegg til Urban Connection. Bandet mottok Spellemannsprisen for sin selvutgitte debutplate fra 2001 og ble nominert for oppfølgeren *French Only* året etter. Begge albumene har fått panegyriske kritikker, og i løpet av mars kommer *Urban*

Connection III. Bandet er inspirert av bebop og spesielt det som kalles postbop fra sekstitallet.

17. mars kl. 21.00 besøker de Driv, men de kommer ikke alene. Med seg har de den amerikanske saksofonisten Steve Grossman. Allerede som attenåring erstattet han Wayne Shorter i Miles Davis kvintett i 1969. Han var da med på klassikere som *Live Evil* og *Bitches Brew*. Han har siden spilt med folk som Elvin Jones, Jan Hammer, Michel Petrucciani og Johnny Griffin i tillegg til å ha gjort plater og turnert med eget band. Det blir etter all sannsynlighet et spennende møte mellom unge norske jazzhelter og en etablert verdensstjerne.

sjøsprøyt

"Pakkeløsning"

Idol-karusellen spinner videre. Svimle wannabestjerner pælmes i grøfta etter tur, og ettersom lykkelige finalister tar sine respektive plasser i rampelysets episentrum, er det fengslende å observere hva som er kriteriene for å gå videre i år. Vil det også denne gang lønne seg å ha rørleggerbakgrunn eller bør fortennene være av symmetrisk Colgatestøpning a la David?

De hyggelige "dommerne" prater stort sett bare tull, men flere ganger har begrepet "pakkeløsning" vært på bordet, noe som i følge Jan Fredrik Karlsen, selve kapteinen på skuta, betyr den "rette miks av sjarm og stemmeprakt". Den rette kandidaten skal være et godt blikkfang i tillegg til å ha musikalske kvaliteter, mener han.

Offentlig, selvsagt.

For det Karlsen egentlig sikler etter, er noe blondt og pent noe, med et yndefullt smil. Den såkalte "pakkeløsningen" er et bare et pent innpakket bedriftsøkonomisk uttrykk for *glattpolert gallionsfigur* – altså selve krumtappen på Idolskuta som denne gang også skal erobre internasjonalt farvann.

Og "dommerne" har tydeligvis allerede bestemt seg: Ei jente skal vinne Idol denne gangen. Og hun skal være pen! Med *Pussy Power* åpnes nemlig døren til markeder langt utenfor Norges grenser. Verdens største karaoke-show handler om store penger og Jan Fredrik Karlsen drømmer om gjennombrudd i både USA og Storbritannia.

Men først må han finne en salgbar popstjerne. Og for å bli en *virkelig* popstjerne, må du *se ut* som en popstjerne. Kurt Nilsen var ingen "pakkeløsning". Han var hobbiten, tannfeen, det stygge unntaket som viste at flott utseende er en nødvendig, men ikke tilstrekkelig betingelse for å lykkes i showbiz.

Ikke denne gangen.

Det er nesten rørende hvordan "dommerne" serverer trøstende fraser til feite dunderer: "Du har nok ikke det som skal til for å gå helt til topps, men det blir spennende å se hvor langt du kan komme med det du har", oppmuntrer de. Hvis det å pakke brutale budskap inn i spytt og silke var en sport, troner Karlsen & Co i aller øverste divisjon. Taglinen kan like gjerne omskrives først som sist: *Idol – jakten på en internasjonalt salgbar superstjerne*.

Håpet om mindre fokus på utseende i Idol i år, brast allerede før vi kom i gang. De som ikke sendte bilde med søknaden, ble nemlig automatisk eliminert fra årets konkurranse. Slikt lukter det mugg av. Er du ikke skapt i Idol's bilde, kan du trolig bare glemme å nå helt til topps.

Heldigvis er det som kjent seerne som har siste ordet.

Uten at det er noen garanti for rettferdighet.

Måtte den med størst nese vinne!

EIVIND BIERING-STRAND

Ukas Homer

– Homer no function beer well without.

– Homer Simpson

tegneserien - Linn Iril Hjelseth

Hvis Sosial- og helse direktoratet virkelig brydde seg:

tromsø international

Russian students discover "Eventyrland"

OLGA POLEZHAEVA AND
EFGRAFOVA KATYA

When we first came here one and a half months ago, our first impression was that Norway was just another modern, high-tech country. But on the 25th of February, that all changed for us when we discovered a different Norway. All we needed to do was to visit the Art Museum (Nordnorsk Kunstmuseum), that is situated next to the Hurtigrute terminal.

Right now, the museum is holding a temporary exhibition of Theodor Kittelsen called "Fra Lofoten til Eventyrland" (Fairy tale pictures and Northern Landscape). These pictures show the country what every child dreams about – the world where trolls and goblins live and where brave men save beautiful princesses from horrible monsters.

With Kristin Løvas as our guide, we soaked up the atmosphere of mysterious landscapes, which at the first

sight are only the depictions of the nature. But a closer look will reveal a king in his court with fir-trees covered with snow. In a different landscape hazardous trolls' faces suddenly appear in the mountains hidden in the fog.

If you want to see Norway from another side, we highly recommend you to go there!

Foto EIVIND B

Den respektløse industrien

Turister fra hele verden kommer till Sápmi for att oppleve vacker natur, norrskjen og samisk kultur. Färggranna koltar og annorlunda mössor blir fina souvenirer att ta med hem.

NIERRADAKTI

IDA-MARIA ALATALO (Student från svensk sida av Sápmi)

Turismen har kommit till Sápmi för att stanna, och industrien blomstrar.

I Finland kanske mer än någon annanstans, där juks-slöjden har slagit igenom med stor kraft.

Mössor som ska likna den samiska hermössan från Enontekiö säljs i butiken, och på en finsk nettsida (<http://www.rimpparemmi.com>) kan man beställa koltar. Inget av detta tillverkas av samer, och sällan är det en same som säljer dessa produkter.

DET ÄR RESPEKTLÖST att använda sig av den samiska kulturen för att tjäna pengar. När detta inte ens görs på ett värdigt sätt, utan helt och hållet utan respekt och hänsyn till den samiska kulturen och enbart med ett eget vinstintresse. Det är ett välkänt faktum att turister som reser till Sápmi vill se samer och

den samiska kulturen, och turisterna vet inte vad som är äkta sameslöjd, vem som är same eller inte, eller hur en riktig kolt ser ut. Därför går det att sälja juks-slöjd, turistkoltar och därmed lura turisterna samtidigt som man smutskastar den samiska kulturen.

DET FINNS SÅKLART samiska turistföretagare och de vill också tjäna pengar, men till skillnad från tex. en svensk i turistkolt som säljer juks-slöjd så har en same en riktigt kolt på sig, och har framförallt de kulturella kunskaperna. En same marknadsför förhoppningsvis Sápmi och den samiska kulturen med värdighet. Turister är ofta ute efter det oförstörda, och det ursprungliga när de kommer till Sápmi, de vill komma in bakom kulisserna och se det äkta samiska. Det absoluta äktheten kommer en turist aldrig åt, men mer äkthet än slöjd som är "made in China" tycker jag turistindustrin är ansvariga att ge dem.

VARKEN I SVERIGE ELLER NORGE finns ännu samma problem som i Finland, men om inte människor blir uppmärksamma på problematiken så är det bara en tidsfråga innan man kan köpa juks-slöjd överallt i Sápmi. Produkterna tillverkas så länge efterfrågan finns, så det ligger i konsumentens makt att sluta köpa dessa produkter. Antingen stödjer du förtrycken mot samer eller så bojkottar du denna industri!

VI SOM ÄR SAMER måste göra mer än bara bojkotta dessa produkter och företag, vi måste tydligt markera att vi inte accepterar att vår kultur säljs billigt till turister. Även om vi samer också kan gynnas ekonomiskt genom att själv arbeta inom turistnäringen så förlorar vi på det på sikt eftersom vi då bidrar till att utarma vår kultur. Ett ekonomiskt vinstintresse får inte komma före respekten för sin egna kultur.

SEMUT, utlysning av strategimidler for 2004

Senter for miljø- og utviklingsstudier (SEMUT) har tilgjengelig strategimidler for å styrke forskning, undervisning og formidling med fokus på miljø og utvikling ved Universitetet i Tromsø og ved forsknings- og utviklingsinstitusjoner i landsdelen. Særlig skal SEMUT:

- bidra til å styrke forskning som kobler miljø og utvikling
- bidra til å styrke komparative og globale perspektiver i miljø- og utviklingsforskningen
- bidra til å koordinere kompetanse og informasjon om miljø- og utviklingsstudier innen Universitetets internasjonale virksomhet

Innen dette er følgende satsingsområder spesielt understreket i universitetets policy for utviklingsforskning (se SEMUTs nettsider):

- urfolk, minoritetsspørsmål og studier av undertrykte folkegrupper
- kvinnetakelse og fokus på kjønn
- periferi-studier
- teknologiinnsats i utviklingsforskning

SEMUT har et særlig fokus på utviklingsland.

Mer informasjon på SEMUTs nettsider: www.uit.no/semut

SEMUT har vedtatt følgende for tildeling i 2004:

- Tradisjonelle strategimidler: student-, reise- og prosjektstøtte, informasjonsaktiviteter, m.m. (3 tildeling til kr 10.000; 10 tildeling til kr 5.000, og 10 tildeling til kr 2.000)
- Støtte til prosjekt- og kursutvikling, inkl. frikjøp. (1 tildeling for prosjektutvikling og 1 tildeling for kursutvikling, à kr 40.000)
- Sør-lærekrefter til annonsert kursvirksomhet, stipend. (2 tildeling til kr 30.000)

SEMUT kan velge å ikke fordele hele rammen til de innkomne søknadene.

Det åpnes med dette for søknader om SEMUTs strategimidler for 2004 med

SØKNADSRIST 01. april 2004

manøvers meningsløse malerier

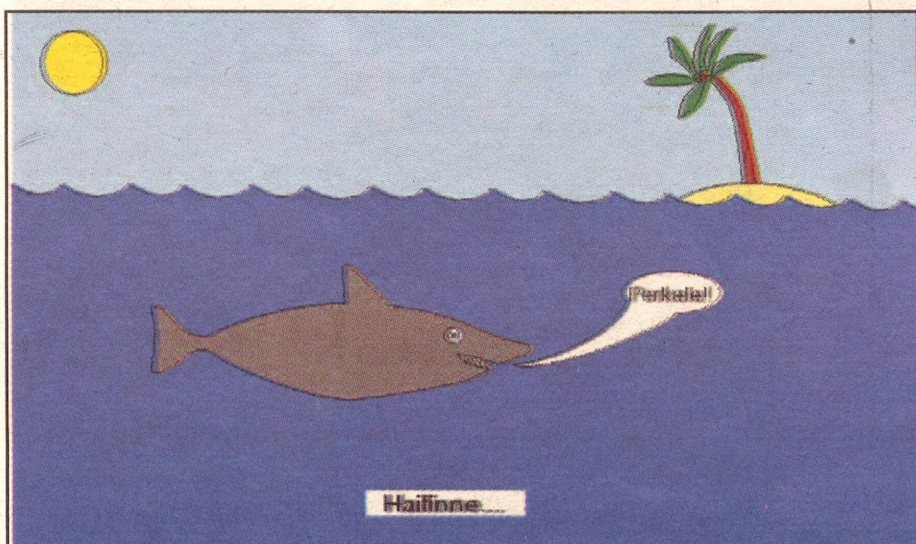
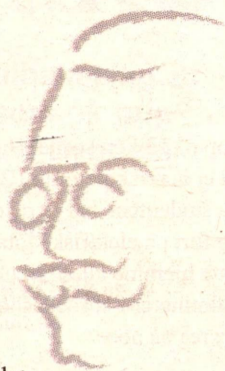
horoskopet

Ukas Hamsun

Ukas Hamsun presentert i samarbeid med Hamsun-foreninga og landsstrykere.

Vet du hvad min veninde sier om dig? begyndte hun. Du har et øyeblik, sier hun, og når du ser på hende gjør du hende al. Det er som om du berører hende, sier hun."

Pan

Laget og tilrettelagt ved Utopias egen freelancer, President George W. Bush.

– På fritiden flørter jeg hemningsløst med det okkulte, sier han i en kommentar.

Om selve horoskopet har han bare dette å si:
 – Jeg sorterer ikke i stjernetegn. Dere er alle mine undersåtter og har med å rette dere etter min vilje. Jeg er veien, sannheten og livet. Mitt ord er lov.
 – Men hva med kjærlighet og vennskap og personlig økonomi da, Bush?
 – Sånt fins ikke i USA.

Neste uke:
 – Dagfinn Høybråten

Grandiosa-krigen

Utopia følger folkeavstemningen som avgjør om nye Grandiosa skal hete Pepperoni eller Kjøttdeig og løk. Til nå er 172 893 stemmer avgitt, og sistnevnte har et solid forsprang (oppdateres hver fredag).

Utopia-redaksjonen er på linje med populasjonen så langt, og oppfordrer til total-boikott av den vennelige Taco-varianten, som nå er moden for søppelsekken.

– Den smaker som noe mora mi har spist, fordøyd og kastet opp igjen, sier en forbipasserende i en kommentar.

Ukas bilde

NORSKE TOALETTVANER: På Mat. Nat. tar de høyde for uventet besøk av skogens konge. – Elgen kommer innom rett som det er, sier en forbipasserende til Utopia. – Den er en god toalett-gjest, veldig renslig og gir masse tips.

Foto THOMAS METZ

Fem i klemma

Du finner vårens eksamensoppgaver i ditt fag, forlatt på et bord i kantina. Hva gjør du?

Tekst og foto SILLE MYRENG

Kjersti Eeg Skuer, Statsvitenskap hovedfag
 – Leser dem.

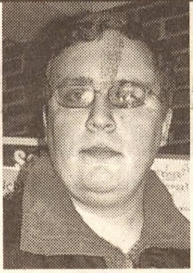
Bergitte Anita Kjosvaten, Juss 1.avd.
 – Leser dem, men hadde nok ikke forstått alvoret, eller hva det var.

Heidi Willumsen, Juss.
 – Gått til fakultetet og levert dem.

Anna Selander, Sosiologi Hovedfag
 – Levert dem inn, eller det kommer an på hvor stødig jeg var i faget for øyeblikket.

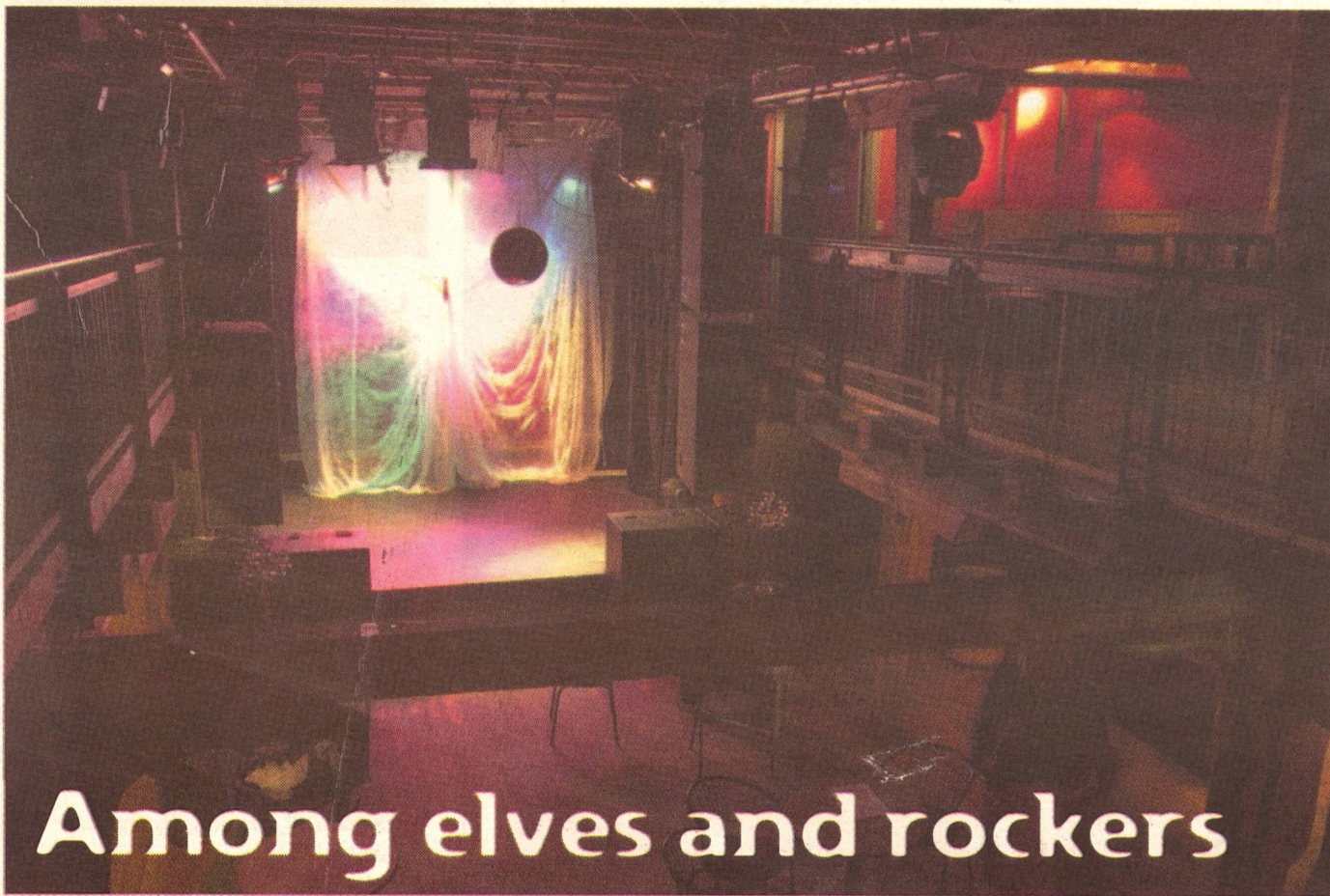
John Erik Købereng, Juss master 1.avd
 – Få dem levert.

Anakonda observert på UB

Den lumske slangen var ingen velkommen gjest på Universitetsbiblioteket. Studenter og ansatte rømte leseplassene sporenstreks da krypdyret nærmet seg.

– Slapp av. Den spiser ikke mennesker, bare litteraturstipendiater, sier Utopias ekspertkommentator til Aftenposten.

Among elves and rockers

VÅRPROGRAMMET PÅ DRIV: jazz og heavy

Foto THOMAS METZ

Skal vi tro bookmakerne og det foreløpige programmet, blir våren på Driv eksepsjonelt bra.

ANDREAS MYRVOLD
amyrvold@student.uit.no

Først ut er Thomas Dybdahl, som kommer med fullt band 11 mars. De som har sett mannen live tidligere, vet at han kan

kunsten å formidle godt skrevne sanger, og alle som mener å ha litt peiling på norsk musikkvet derfor hva de bør vurdere å gjøre denne torsdagskvelden. (se også intervju annet sted i blekka).

Jazz og skryt

Før jazzmenigheten planlegger den begeistrende trioen Urban Connection et stunt med veteranen Steve Grossman den 17.mars. Saksofonisten Grossman har blant annet spilt med Miles Davis,

mens den noe yngre trioen har motatt sin dose med skryt rundt forbi, blant annet en spellemannspris i 2001, for årets jazzplate.

Sissy Wish har fått så overveldende fantastiske kritikker for sitt debutalbum at det er nesten latterlig, og spiller derfor på Driv Torsdag 18. mars

Rock Overkill

Uke 13 kommer til å bli lite annet enn en overdose rock and roll. Onsdag 24. settes den årlige forestillingen Pedstock

opp på Håkon scene. Handlingen er lagt til et lærerskolemiljø i 2004, der mange av studentene har lært seg å spille hardt og fort på elektriske gitarer isteden for å sitte hjemme å lese til eksamen. Det hele kulminerer i et rockeshow, der det ikke spares på noe.

Bransjefest

Kun to dager senere, fredag 26, begynner det som kan bli vårens største rock-happening i byen. I løpet av to dager skal noe sånt som 17 band på scena for å showe seg off til bransjen. Norsk rockforbund har nemlig årsmøte, og i den anledningen skal en mengde av byens mest lovende band vise hva de er gode for. I tillegg kommer en del interessante ting fra distriktet for eksempel Råtasseriet (Svalbard), So What (Målselv), Varpen

(Mo i Rana) og Dread Man Walking (Bodø). Dette kan med andre ord bli en sjanse til å få med seg noe man ikke ser hver dag.

Surprise Surprise

Godbitene står i kø, så før vi takker for oss, må vi derfor nevne et par til. Big Bang 14 april, og Anne Grete Preus dagen etter, for de som liker det.

Tilslutt må det vel sies at det svirrer rykter om spennende band som visstnok er på vei, både fra øst og vest og sør, så vi venter i spenning, og kommer garantert tilbake med oppdateringer.

– Vi skal bli bedre

Foto EIRIK LINAKER BERGLUND

HAR EN PLAN: Styreleder Remi Espen Lothe på Driv, skal gjøre studenthuset til en mer attraktiv konsertscene.

Etter store PR-problemer og publikumssvikt i høst, lover styrleder Remi Espen Lothe på Driv en ny vår. Bokstavelig talt.

EIVIND B. STRAND
eivind@utopia.no

Året har startet bra for studenthuset Driv, med sterke navn, og godt besøkte konserter. Vårens program er sterkere enn på lenge, og ennå fins et par ess i ermet. Slik var det ikke i høst.

Dårlige rutiner

Driv har blitt beskyldt for dårlig kommunikasjon innad, samarbeidsproblemer med management og bookingbyrå, og dårlig promotering av egne arrangementer. På Lorraine i høst kom det bare 9 tilskuere, mens på Askil Holm måtte de slippe inn folk fra kafeen gratis, slik at artisten skulle slippe å spille for tom sal.

– Før jul var det dårlig stilt på huset. Det manglet gode rutiner. Våre frivillige måtte gjøre alt PR-arbeidet selv, og det ble en påkjønning, spesielt i eksamensperioden, innrømmer Lothe.

Søker plakatarbeidere

For å sikre god markedsføring av happenings, søker Driv to personer til å henge opp plakater.

– Jobben består ganske enkelt av å henge opp plakater for hvert arrangement i byen, samt på universitetet og høgsolen, sier styreleder Remi Espen Lothe på Driv. Han legger til at månedsflyerne også må distribueres.

– Alle kan søke. Men det er en fordel å ha lappen, forklarer han.

Lønna for arbeidet er gratis inngang på alt som skjer på Driv, en status bare styremedlemmer kan skilte med fra før.

NB! Driv søker også ny styreleder. Bor det et lederemne i deg, kan skriftlig søknad sendes Driv v/ valgkomiteen innen 1. april.

Profesjonalisering

Nå har det kommet nye ledere, og svært dyktige folk på produksjon. Eksterne folk med solid kompetanse skal profesjonalisere Driv til å bli en attraktiv konsertscene. Spesielt bookingsjef Robert Dyrnes har bidratt positivt, skryter Lothe.

– Det tok ikke lang tid fra han var ansatt, til planene lå bordet, sier han, og legger til:

– Band og management krever solide og seriøse arbeidsforhold. Det er det vår oppgave å gi dem.

Men selv om Driv nå forsterkes innad, skal profilen på studenthuset skal være den samme som før.

– Målsetningen er å kjøre mye norsk. Programmet skal gjenspeile bredde. På Driv vil du finne noe for enhver smak, også i år, avslutter Lothe.

SORGGRUPPE?

Når noen vi er knyttet til dør...skjer det noe med oss. Noen opplever sterke følelser, andre kjenner seg helt tomme. Ikke alle har familie og gode venner i nærheten. Det kan være godt å snakke med andre i en tilsvarende situasjon.

Derfor inviterer Studentpresten og Studentrådgivningen til SORGGRUPPE. Gruppen vil møtes annenhver uke, og du kan være med så lenge du har behov. Det er ingen forutsetning at tapet er av helt ny dato.

KONTAKT:

Stud.prest Tor Stranda Stud.råd. Catherine Cooke
77644097 / 91342023 776 44596 / 776 45323
tor.stranda@adm.uit.no catherine.cooke@sit.uit.no

Diktatoren fra Disneyland

Tross for tilbakeslag, er han ikke en som gir opp så lett; Thomas Dybdahl kommer til Tromsø 11. oktober...eh, Mars.

ANDREAS MYRVOLD
myrvold@student.uit.no

Thomas Dybdahl er ute å kjører bil på fjellet, har stoppet for en kopp med kaffe. Slik det å være på turne for en sliten trubadur som nettopp har blitt frastjålet en laptop med det siste halvårets musikalske arbeid. Det er best å stille noen spørsmål om vær, vind og kjøtt.

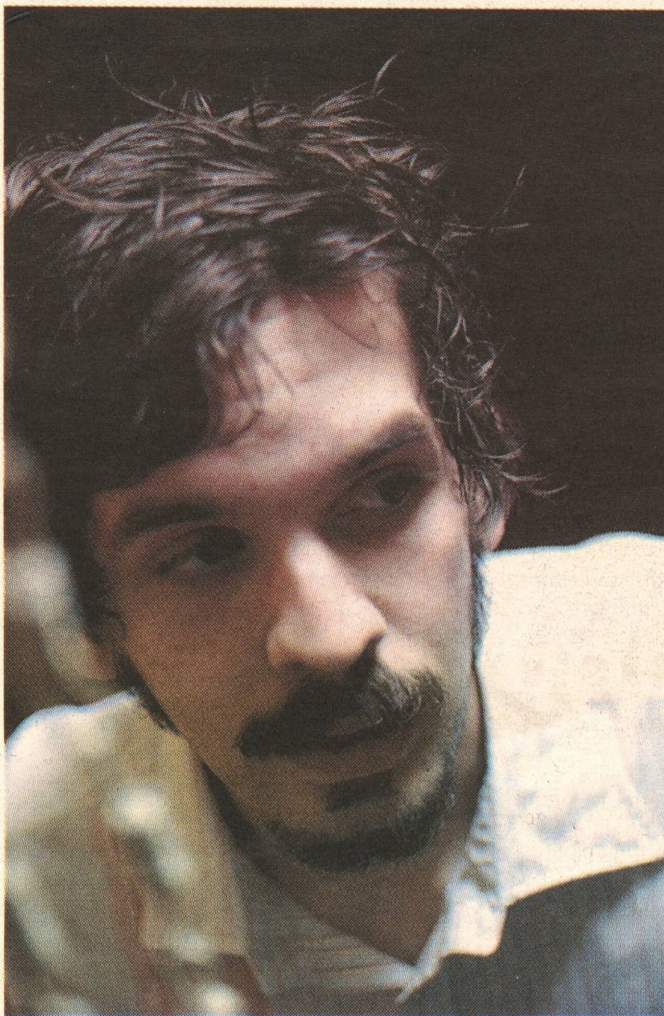
Du kommer til Tromsø. Kjører du bil eller og hvorfor?

Vi har fått lov til å fly denne gangen, på grunn av de lange avstandene. Vi har kjørt mye rundt omkring på turne, og det er veldig i lengden. Dessuten har vi pleid å ha eget orgel, og det passer dårlig å ha med seg å fly. Nå har vi greid å skaffe et substitutt som kommer til å funke bra, og som gjør at vi kan fly.

Skal du ha med deg et stort band?

Har med fullt band, det er de samme musikerne jeg har pleid å bruke.

Med to trommiser og kanskje en liten blåserrekke?

KLAR FOR TROMSØ: Denne mannen liker fisk.

– Jada, to trommiser, lapsteelgitar, orgel, bass og faktisk en vibrafon.

Fly

– Hva tror du om konsertarenaen, Driv?

– Vi har aldri spilt i Tromsø før, men da vi spilte i Bodø var det sinnsykt bra, så vi er veldig spente.

– Jeg ser at dere planlegger å spille veldig mange konserter på få dager nå i mars. Hvordan virker dette inn på deres prestasjoner?

– Vi er midt i en turne, og siden det er kun dette vi holder på med om dagen, er vi fokusert på spillingen. Det gjør at sangene sitter bedre og bedre for hver dag, så slik sett er det ganske positivt.

– Får du mørketidsdepresjoner? Det er jo ikke den

mørkeste tiden akkurat nå men, likevel?

– Det har jeg ikke noen erfaring med, men alt ved været som minner om Oktober passer meg bra...

– Har du spilt gitar, orgel og bass lenge?

– Begynte med gitar tidlig, men det var først etter mange år i forskjellige band og sammenhenger at jeg begynte å synge. Utover i solokarrieren har jeg lært meg orgel og bass.

Finger'n

– Hvilken finger er favorittfingeren når du spiller?

– Pekefingeren...? Nei, forresten, det må være langfingeren.

– Får du gnagsår av dårlig stemte gitarer?

– Nei det har jeg ikke opplevd.

– I ørene?

– Jeg får kanskje gnagsår i ørene hvis det spilles for lenge på en ustemt gitar.

– Jentene i tromsø lurer på om du er singel?

– Desverre. Er samboer med Unni, men det kommer andre single gutter oppover...

– Hvis du fikk være diktator for en livstid, hvor ville du da vært diktator?

– Disneyland.

– Kan du tilslutt opplyse om hva du foretrekker; fisk eller kjøtt?

– Egentlig kylling. Men en bedre fisk, til minst 200 kroner kan gå an. Vi håper å få servert fisk i Tromsø.

Gospelnight in the ghetto

Shoe Shine Tissue, Salvation Street

Domkirke, 28. februar

Konsert Stiftelsen Skjærgårds music mission festival har funnet ut at et de trenger et eget band (Shoe Shine Tissue) for å promotere festivalen. Spørsmålet er hvilken målgruppe de har, for det som ble presentert i domkirken lørdag 28 februar, er for de fleste, inkludert den kristne undergrunnen, en godt skjult hemmelighet. Det kom faktisk frem etterhvert at arrangementens målsetning var å verve folk til å komme på sin festival, og de siktet tydeligvis på den allerede kristnede del av de fremmøtte. Greit nok det altså, men vi sitter igjen og lurer på hva dette egentlig er for noe. Domkirken er en stort hus med masse sitteplasser, og den så godt som fraværende promoteringen av arrangementet bidro ikke akkurat til å fylle lokalitet.

Shoe shine kom på scena nesten 10

minutter etter skjema, og kjørte på med sin indie-inspirerte poprock i nesten 45 minutter. Det er tydelig at bandet har vært på turne sammenhengende i nesten et halvt år, for er både samspilte og har et godt låtmateriale. Både visuelt og auditivt er Shoe Shine Tissue gjennomførte, selv om de har et lite stykke igjen før de når nivået til banebryterne Royal. Det hele endte som det måtte, i en feedback-kakafoni med kreativ bruk av fiolinbue, i led zeppelin ånd.

Mest kjent av Salvations Streets medlemmer er nok Gulleiv Wee (September When), selv om det ikke er han som fronter prosjektet. Vokalist Oddi Nessa er en artig skruer, og han satte en spiss på forestillingen, som består av multimediefremvisning ved hjelp av trommemaskinbruk, bassgitar og keyboard. Popdiskogreier, og til dels interessant var det jo til tider, særlig siste halvdel av konserten. Mange likte bakgrunnsbildene av styrtende flymaskiner fra krigen, selv om det vel er i grenseland for hva som er forsvarlig å vise frem i kirka, eller?

ANDREAS MYRVOLD

Rundreise i Sør-Europa

Fly, hotell og leiebil -
alt i ett!

Barcelona fra kr. 4.149,-

Geneve fra kr. 4.119,-

Lyon fra kr. 4.481,-

Milano fra kr. 4.651,-

Toulouse fra kr. 4.403,-

Lufthansa

Kom innom butikken vår for tips og råd til DIN neste reise!

Prisene inkl. 2 netter overnatting pr. pers i dobbeltrom og 1 uke leiebil ved 2 personer i bilen. Gjelder fra Oslo for ungdom under 26 og studenter under 33 år inkl. flyplassavg. pr. 17/2-2004. Vi tar forbehold om evt. endringer, trykkfeil og ledig kapasitet. Spesielle betingelser.

Call Center 026 33

Tromsø: Strandgata 36

www.kilroytravels.com

KILROY
travels

Utopia tester helsebringende aktiviteter:

– Undervannsrugby

Det er helt sant. Noen er faktisk gjerne nok til å spille rugby under vann. Utopias utsendte overlevde testen

HEIDI JOHANSEN

heidi@utopia.no

Studentenes Undervanns Rugby Klubb (SURK) trener på Alfheim tre ganger i uka. Når de spiller, deles alle inn i to lag – de hvite og de blå badehettene. På fire meters dyp i hver side av bassenget står det en liten kurv. Poenget er å skåre mål, og det skjer hvis man greier å få plassert en synkeball ned i motstanderens kurv.

SURK-veteran Arne Munch-Ellingsen, som har spilt undervannsrugby i 20 år, sier at dette er helt spesiell sport. Det er den eneste idretten i verden som spilles i tre dimensjoner. Man kan passere motspillerne over, under eller til siden for dem. Det betyr at spillforståelsen er helt essensiell. Rå styrke er ikke det viktigste. I SURK er det ca en tredjedel damer, og de er nesten like flinke som mennene, sier veteranen.

Jeg er en ørliten smule nervøs, og er

nysgjerrig på reglene. Er alt lov?

– I utgangspunktet er alt lov mot den som har ballen, forklarer Arne. Men det er visse unntak – man får ikke slå, kvele, sparke eller rive i utstyret.

Betryggende... Jeg var litt redd for at de skulle trekke av brillene og badebuksene på hverandre. Og Arne forteller at han har ikke opplevd en eneste gang at noen har blitt alvorlig skadet. Stort sett er det bare snakk om blåmerker. Han legger til at det aller viktigste med denne sporten er at den er kjempeartig. Og de er alltid interessert i nye spillere. Nykommere vil bli tatt godt imot og få grunnleggende opplæring, inkludert fridykkersertifikat som man trenger for å spille i turneringer hvis man ikke har dykkersertifikat fra før.

Så skal jeg til pers. Jeg får utdelt hvit badehette, noe som betyr at de blå badehettene er mine fiender. Jeg skjønner raskt at det innebærer at hvis jeg i det hele tatt kommer i nærheten av ballen, noe som ikke skjer så ofte, kommer det minst tre digre blå badehetter svømmende for å angripe meg. Hvis ikke en snill hvit forbarmer seg over meg og overtar ballen raskt. Jeg føler at spillet for min del foregår omtrent slik: Trekke pusten i overflaten – dykke ned i vannet – se etter ballen – se ballen i armene på en blå badehette – svømme mot blå badehette med ball – nesten komme fram til blå badehette med ball – miste pusten – desperat oppoverstyrt til overflaten – svelge fire desiliter vann – gispe etter luft – kave i overflaten til luften har erstattet vannet i lungene – trekke pusten – dykke – se etter ball – se ballen i armene på en blå badehette – svømme mot blå badehette

med ball osv. Man kan telle med to hender hvor mange ganger jeg berører ballen i løpet av kvelden, og jeg er ikke i nærheten av å skåre mål. Det er heller ikke så lett. Hvert lag har en keeper, og keeperens oppgave er å ligge oppå kurven slik at det blir umulig å skåre. Som regel er det et reelt katteslagsmål foran mål. Man må dytte keeperen vekk eller benytte anledningen når keeperen er oppe og trekker pusten. Men det er ikke så ofte. Jeg tror ikke dette er vanlige mennesker. De har nok utviklet gjeller.

En ting har jeg skjont i løpet av denne treningsøkta – noe naturtalent i undervannsrugby er jeg ikke! Så er det greit å huske på veteranen Arnes ord for kampen – at det tar tid å komme inn i denne sporten. Hvis man har bakgrunn i svømming, fridykking eller ballspill kan man kanskje bli flink i løpet av en sesong. Andre kan bruke årevis.

Men det ser sinnsykt morsomt ut for de som kan det. Det er bare ett dekkende ord: Vann-vittig!

Ta ordet gruppe

Den nye studiereformen krever at studenter ofte må ha fremlegg for sine medstudenter og forelesere. Mange studenter har problemer med dette, eksempelvis ved gruppearbeid eller ved individuelle faglige fremlegg.

Noen er redde for å rødme, andre for å begynne å skjelve, stokke ordene eller miste stemmen.

Gruppa gir en mulighet til dem som ønsker å trene på, forebygge eller gjøre noe med slike problemer. Eget faglig stoff kan brukes som materiale i gruppa.

Sted: Studentenes sosialtjeneste

Tidspunkt: Mandager kl 18
2-3 ganger før påske og 3 ganger etter

Oppstart: 15. mars

Påmeldingsfrist: Fredag 12. mars

Har du spørsmål eller ønsker å melde din interesse - ta kontakt !

Mette Røkke og Ola Otterlei, Tlf 776 45323
E-mail: mette.rokke@sito.uit.no

STUDENTSAMSKIPNADEN I TROMSØ

Alle foto BJØRN LEIKVIK

ansatte snurrer skiver

Denne gang: Kjell Arne Røvik – professor i statsvitenskap

1. Elvis Presley: *In the Ghetto*
– 16 august 1977 var en svart dag for oss som mener at "there is only one king".
2. Queen: *I Want To Break Free*
– 25. November 1991 var heller ingen stor dag. En annen av århundrets største stemmer ble stille for godt.
3. Pink Floyd: *The Wall*
– Her blir jeg litt åttitalls-retro, men denne må bare være med. Basta!
4. Eagles: *Hotel California*
– Superlåt. Bare de musikkpolitisk mest korrekte og sneversynte vil holde denne låten borte fra sin "ten best ever" – liste!
5. John Fogerty: *Blueboy*
– Bare Keith Richards lager like tøffe gitarriff som John F. Og her er han på sitt beste. Ha den på full guffe når du suser på sørgående over Gratangsfjellet ei sommernatt.
6. Sting: *Moon Over Bourbon Street*
– Nydelig låt. Fem over, men ingen ved siden.
7. George Jones: *The Honky Tonk Downstairs*
– Ja, nå kommer også jeg ut av skapet: dette er musikk jeg elsker!
8. Zoo: *Byen*
– Et av Ketil Stokkans mange blinkskudd. Nordnorsk- og norsk åttitalls-pop på sitt beste.
9. Tom Jones: *Sexbomb*
– Her kommer en avsløring: denne var lenge inne på SV-dekan Synnøve Jensen's liste i forrige Utopia, men falt ut i siste liten fordi – som hun sa – "den er kanskje litt udannet"... Men, altså; gamle Tom, han med ei brystkasse som ei uklippet Alfheimmatte - skal med denne uka. Testosteronmusikk av ypperste klasse!
10. The Mavericks: *All You Ever Do Is Bring Me Down*
Countryrock igjen, og knalltøff låt. Sett den på i bilen hjem etter en lang dag med veiledning og møter, og få blåst kålraben rein!

– Jeg utfordrer herved Willy Guneriusen, kollega og professor i sosiologi ved SV-fak til å dele sin ti på topp-liste med oss andre i neste utgave av Utopia. Willy er en luring, kan veldig mye om mye, og jeg mistenker han også for å ha meget god peiling på musikk.

Rangering av undervannsrugby som helsebringende aktivitet:

1. Hvor morsomt?
(Sekser hvis man ser bort fra ubehageligheten et ukjent antall liter klorvann i lungene medfører)

2. Hvor slitsomt?
(I hvert fall for utrent Utopia medarbeider)

3. Hvor sosialt?
(Lite verbal kommunikasjon på trening)

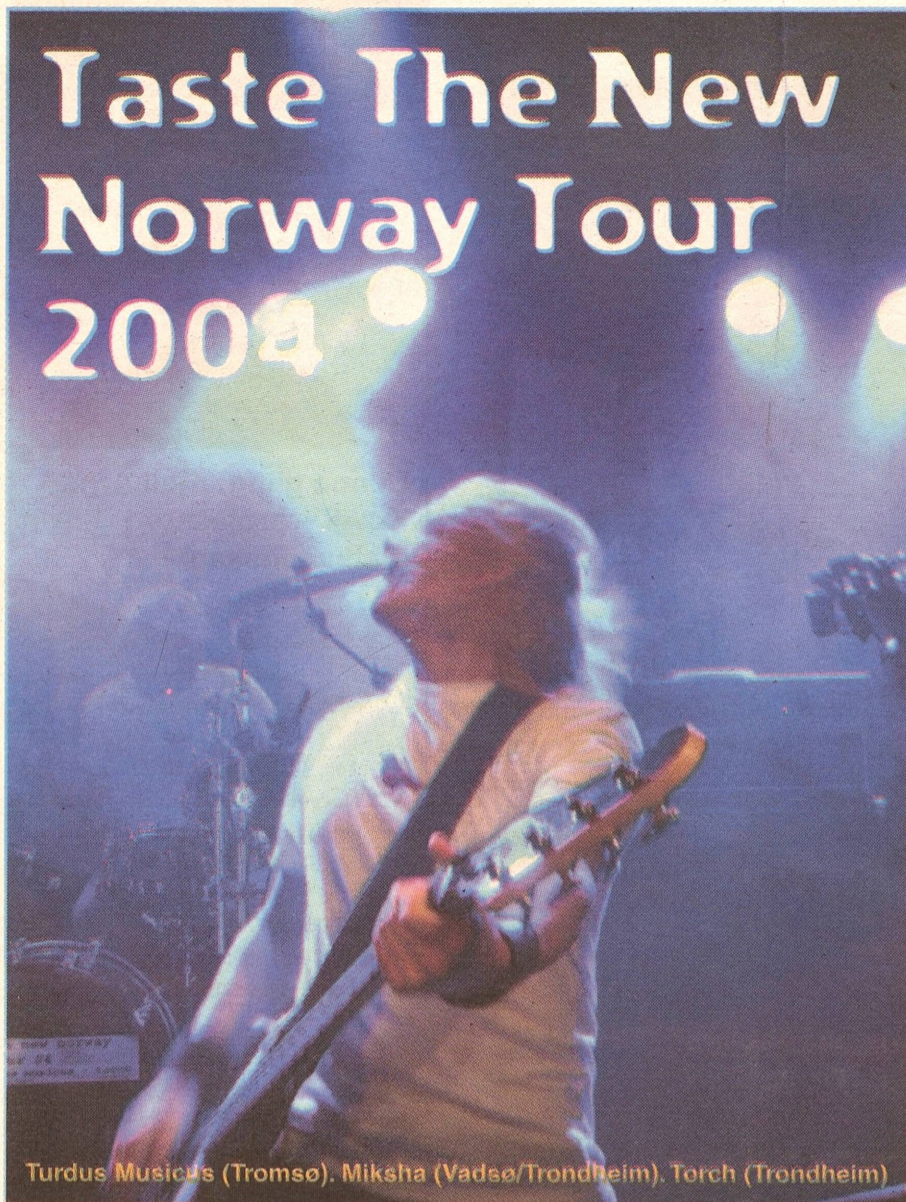

4. Hvor høye krav til trendy/dyrt utstyr?
(Ingen ser trendy ut i dette utstyret)

5. Hvor mye fysisk kontakt (bra for sjekking)?
(Men mye slossing og lite kosing, I hvert fall under kamp...)

Turdus Musicus (Tromsø). Miksha (Vadsø/Trondheim). Torch (Trondheim)

Logistikk Topp 7

1. Knekt henger. Etter å ha tilbakelagt drøye tre tusen kilometer oppdager man ved en tilfeldighet at vår dyrebare Texaco-henger er knekt tvers av ved feste til bussen. En centimeter dyrebart metall adskiller oss fra den sikre katastrofe. Metal rocks! . . .

2. Ned Clodiusbakken, baklengs! Etter å ha tilbakelagt distansen Trondheim-Tromsø på treogtyve timer, problemfritt og i ett strekk, prøver sjåføren seg ved ankomst til Ishavsbyen på et hasardiøst trekk opp den beryktede Clodiusbakken. Såpeglatt føre. Resultat; En 17-seters buss med fullastet henger på slep, skliende, baklengs, kregende.. Den tidligere nevnte hengeren, befinner seg snart i snøskavla og redder oss fra en brå og særs prematur turnéslutt (kan dog muligens forklare punkt én på listen).

3. Prommilløs sjåfør. Sjåfør Kenneth, et trafikalsk råskinn av umenneskelige proporsjoner, har endelig

fridag i Porsgrunn, drikker opp brorparten av øl-rideren bestående av seks kasser Tuborg, for deretter å invitere med seg garderobedama på nachspiel... Klokken elleve!

4. Blinkende panel. Utav lykkerusen av å ha overvunnet turen opp Kvæangsfjellet, på vei fra Alta til Tromsø, springer en blinkende fare i panelet. Et lys blinker febrilsk. Opp med håndboka, og vi konstaterer, med en av Nord-Norges mest beryktede utforkjøringer et par små øyeblikk unna, at bremseklossene, utifra panelvarslet, er slitt. Opp med telefonen; Uproblematisk, hevder bilutleieren. "Betryggende".

5. Duften av svidd et-eller-annet. Tross den rimelig robuste odør-tolleransen vi har opparbeidet oss i løpet av en uke i bussen, snapper våre sanseceller opp en umiskjennelig duft av svidd et-eller-annet på vei over Saltfjellet. Et rødt lys ulmer også, den forannevnte varsellampen står av en eller annen grunn ikke omtalt i håndboka.

- EN ROCK-ODYSSÉ

Preludium

Sytten aspirerende rockestjerner, inklusive byens blonde rockikoner i Turdus Musicus, la i midten av februar ut på en lettere ambisiøs Norgesturné under parolen "Taste The New Norway Tour!". På plussiden; Tre band, lydmann, lysmann, sjåfør, buss, fullastet henger med utstyr og himmelhøye ambisjoner. På minussiden; Ikke ei dum krone i verken startkapital eller turnéstøtte, usikre veiforhold, samt fjorten stykker uhyre tvilsomt adekvate kontrakter. Foran oss; Femten dager i en overbefolket 17-seters buss, tretten spillejobber og ei reiserute i luftlinje tilsvarende distansen Moskva-Beijing (takk til vis-veg.no!). Med andre ord, vi hadde en... plan! Alta, Tromsø, Harstad, Narvik, Kabelvåg, Bodø, Porsgrunn, Hamar, Bergen, Oslo og Trondheim, pass dere!

Under følger et knippe lister inneholdende ymse anekdotiske bekjennelser om tour-tilværelsen, til glede og forlystelse for Utropias lesere... Enjoy!

Preparater Topp 9

1. PT. Også kjent som Pimpinelle Tinktur, inneholdende 60% alkohol, inntas på en sukkerbit. Skal visstnok smøre stemmebåndene, har også et visst alternativt bruksområde sin alkoholprosent tatt i betraktning. Kan brukes sammen med Tuborg, bra effekt.

2. Klacid. Antibiotikum. Funker fint sammen med inntak av etanolholdige preparater. Sier ikke navngitt legestudent, etter grundig forskning på området.

3. Advil. Importert amerikansk Ibuprofen-derivat. Ukontrollert knising som eneste observerte bivirkning (les: Rockefinn). I kombinasjon med Tuborg, en uovertruffen cocktail!

4. Paracet. Klassiker. "Kan inntas sammen Advil?" (rådvill/angrende Rockefinn, minutter før konsert)

5. Adnexin. Sugetablett, inneholdende C-vitamin, råmelk og ymse immunstimulerende substanser.

6. Link 1100 mg. Mot gastrosofagal reflux. Kan forverre hjertesvikt. "Jeg har da faen ikke hjertesvikt!" sier Paulo, og gnaffer videre.

7. C-max. Knaskes over en lav sko.

Og ferdskriveren tok kvelden tok fylker nordenfor. Bilutleieren oppringes sporenstreks, og kan berolige oss med at dette er helt normalt... Men beordrer oss til nærmeste merkeverksted fort som f...!!! "Betryggende", igjen.

6. Sprekk i vinduet. Etter å ha tilbakelagt en promille av turdistansen, oppdager en våken sjel en sprekk i frontruten, 2 cm lang. Den smyer seg etter hvert uanfektet utover hele vindu, og da den måler 30 cm i høyden og 40 cm i lengden, slår sjåføren alarm og bilutleieren oppringes. Helt normalt, får vi til svar.

7. Ufrivillig døråpning... i 110 km/t. Helt normalt, sier bilutleieren.

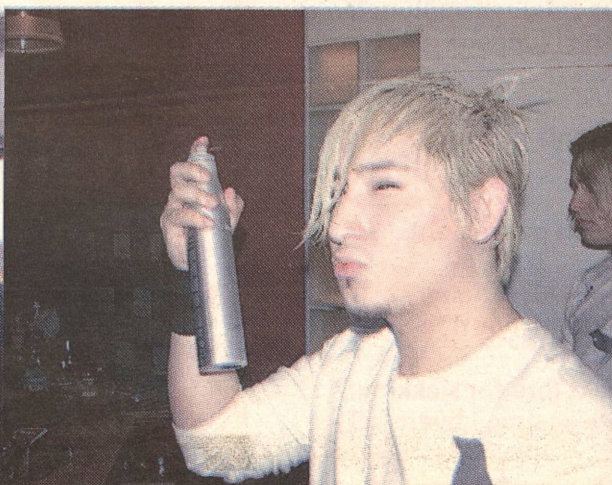
Rockstarfaktor:

Eneste som trekker ned er mangel på virkelig fatale utfall.

Turdus-buss, intimt og fint

Styling: obligatorisk

Turdus-fest, Taste the new family

Groupies Topp 10

8. Tuborg? Et billig alternativ til mer nasjonalt partydop (så er vi da heller ikke eiendomsmejlere...!)
9. General? Herved påvist ikke-kadellig av et testpanel bestående av fem målroster, etter 16 dagers intensiv for-misbruk. Midlertidig, forbigående angival smerte eneste merkbart negative effekt, lindres ved bruk av antidot: Ettan. Eventuelt, mer.. Tuborg!

Rockstarfaktor:

Pluss for et variert og kreativt inntak. At alle preparater uten unntak er anskaffet på ærlig og vederlig vis trekker dessverre kraftig ned.

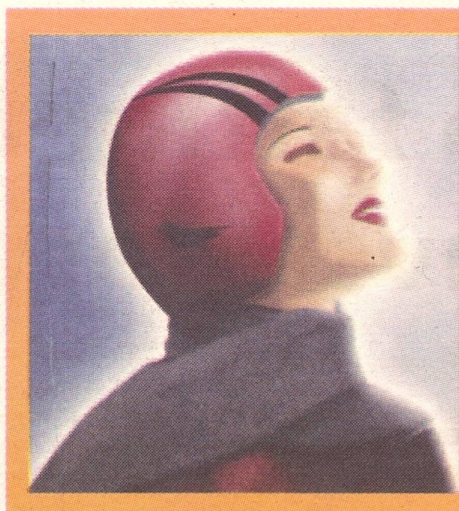
- 1. Dragqueen.** En uhyre minimalt bekledd transe åpenbarer sitt smukke kvinneligende mannevesen under konserten i Porsgrunn. Betyggende nok for oss falt Miksha best i smak hos han/hun/ubestemmelig.
- 2. Porsgrunn-flickan** som stilte i minimal, hjemmesnekra Turdus-skjorte. Snakk om å få servert ting i fanget! Men før man i det hele tatt rakk å kunngjøre nachspielplaner, var hun borte.
- 3. Tja...**
- 4. Aæ....**

Nuff said!

Rockstarfaktor:

Et metal-hode av en dragqueen trekker opp karakteren, uovertruffent!

Aktuelt: Turdus Musicus debutalbum "Here Goes!" slippes nasjonalt på Intimate Records/Bonnier Amigo Distribution 8. mars. Besøk www.turdusmusicus.com for mer utførlig informasjon om band, plate og videre konsertaktiviteter.

Livsstil, Hygiene og Generelt Velbehag Topp 10

- 1. Næring.** Shells á la carté-meny grundig utforsket og utprøvd. Eventuelle mangelsykdommer enda ikke manifest. O-store Idol-nestor Jan-Fredriks ordelag; Shell leverer varene, hver gang!! Kvalitetssikret fra Alta i nord, til Porsgrunn i sør.
- 2. Hårvask.** Forfengelige blondiner hopper over dette punktet på hygieneordenen i frykt for å fremstå... ikke fullt så blond!
- 3. Rorbuhumor.** I det øyeblikk vi forlater nordnorsk territorium våkner ur-nordlendingen i hver og en til live. Inkludert trønderne blant oss. Støtteerklæringer til Tore Skoglund og Lars Andreas Larsen hagler over en lav sko... Som ho sa, kjærringa! Hahahaha!
- 4. Cheerleading.** Lydmann Eddies utallige og fåfengte "Topp stemning!"-utrop over høytaleranlegget. Funker hver gang. Ikke!
- 5. Søvn.** Til tonene av Dimmu Borgir på volum 11. Sjøfør, Dimmufan og selvutnevnt buss-DJ Kenneth dysser oss i søvn. Fra bakerste rad prøver man fortvilt å kommunisere fram at volumet må ned, beskjeden når aldri fram...
- 6. Merch-pushing.** Vi erfarer at gjennomsvette, hese og klamme rockere funker utmerket som salgsmenn. Kred til piken i Tigerstaden som i mangel på flere tilgjengelige girlie-shirts kjøpte Aleksanders utsvettede Turdus-skjorte! Det faktum at den var størrelse Large virket heller ikke å anfekte henne. Noe for groupie-listen?

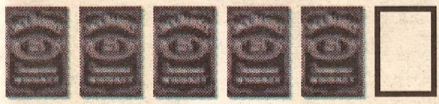

A Mötley Crew?

- 7. Søvn.** Med 39 i feber. I buss nattetid, blant 16 feststemte rockere og en pågående wet-boxer-contest, ledet an av en kliss naken Miksha-Fritz. Anbefales, ikke!
- 8. Scene-outfit.** Ny innkjøpte hvite skjorter blir etter hvert både brune og svarte etter 15 dagers regelmessig bruk, i blandet svette og to uker gammel champagne. Delikat!
- 9. Tuborg.** Guds gave til slunken band kasse. Allah bevare øl-krigen!! Nå venter vi bare i spenning på snus-krigen!
- 10. Naken i hver by.** Etter en heller ukontrollert, kollektivt halv naken aften på Blå Rock i Tromsø, satte turnéensemblet seg som delmål å være naken på et

dansegulv i hver by. Dette prosjektet ble brutalt avsluttet ved et av Trondheims vannhull, da en mannsperson i lokalet tok oppfordringen litt for bokstavelig, ble litt i overkant pågående og gjorde et ærlig forsøk på å faktisk TASTE (!) The New Norway. Ingen mer (offentlig) nakenhet etter dette!

Rockstarfaktor:

Bra uttelling her, dog, de overnevnte punktene kan muligens forklare manglende punkter på groupie-listen.

Postludium

17 mann dro ut for å legge Norge for sine føtter. Etter femten hasardiøse dager, spredt utover seks tusen kilometer, gjennomtrukket av Tuborg, høy på C-vitamin og full av våte opplevelser, kulminerte "Taste the New Norway" i en heidundrende festaften på Blæst i Trondheim. I løpet av tiden forut den eksplosjonsartede avslutningen hadde turnéensemblet gledet i overkant av femten hundre mennesker, som alle kunne vandre ut av de respektive konsertlokalene, vel vitende om at de hadde overværet et musikalsk gilde av ypperste kvalitet. Vi sees igjen, Norge, plutselig!

Tekst og Foto TURDUS MUSICUS

Frokost

In it for the Money

Søksmål mot Porsgrunn Porselæen ventes

30 kilo fattigere – en livserfaring rikere

**Maria Mena om
jantelov og slanking**

Maria Mena har fått sterk kritikk i media for den plutselige stilforandringen. Anoreksi? Slanking? Hva skjedde egentlig?

RIE ALEKSANDRA RØRSTRAND
rie@utropia.no

I kjølvannet av Maria Mena's comeback ligger ikke bare en ny potensiell stor suksess, men også en enorm fokus på hennes ytre forandring. Mena har gått ned nærmere 30 kilo fra sist gang hun befant seg i rampelyset, og det har ikke manglet på spekulasjoner om hvorfor. Mange av fansen er skuffet over at hun angivelig skal ha slanket seg, men har hun virkelig det? Jeg møtte henne i Oslo, etter å ha hørt henne live på showcase dagen før.

God mottakelse

– I forhold til at jeg ikke har spilt live på et år, har forbedret oss veldig. Det er jo en prosess, men jeg er klar over at jeg må jobbe veldig med det. Nå er det på tide å få masse jobber! Jeg er veldig, veldig fornøyd, stråler hun.

– Kanskje er det mer skepsis enn

Om han likte meg fordi jeg var så rund og god, så kanskje han likte meg av feil grunner.

forventninger. Alle er litt sånn "ja hun er tynn nå, og hun var søt på det første albumet, la oss se om hun klarer det en gang til."

– Du har gitt mye av deg selv?

– Ja, er du gæren! Det har vært mange søvnløse netter. Jeg har stilt opp i studio mange ganger og begynt å hylgrine. Det er deilig å være ferdig, og starte på det som egentlig er enkelt.

– Kan ikke bry meg mindre

– Mange er kjempeopptatt av det såkalte "nye imaget ditt"...

– Av en eller annen merkelig grunn...

– Tenker du mye på hvordan fansen oppfatter den "nye Mena"?

– Nei, jeg kan ikke bry meg mindre. Det er bare det at jeg personlig har forandret meg. Over en veldig lang periode. Folk reagerer fordi det kom så plutselig. Når det gjelder vekt, så vet de fleste hva det er for noe, og det er noe jeg absolutt ikke har lyst å forsvare. Men jeg måtte

gjøre det på *Tett på Nett*, og da var det mange sinte meldinger. Altså, beklager hvis de oppfatter det slik, men jeg har slitt så veldig! Og jeg er stolt over å ha kommet ut ikke tynnere enn dette her.

– Du føler at du må rettferdiggjøre det som har skjedd?

– Ja, og det blir jo helt feil! Hvorfor skal jeg gjøre det? Folk må gjerne ha sine meninger, men jeg vil ikke begynne å forandre meg fordi en person vil at jeg skal gjøre det, eller fordi han likte meg bedre før. Og om han likte meg fordi jeg var så rund og god, så kanskje han likte meg av feile grunner.

Mot slanking

– Er det Janteloven i Norge som gjør det?

– Mmmm. Jeg føler jeg fremdeles er like ydmyk. Håper bare at mennesker forstår hvorfor jeg har gjort dette her, og hvorfor jeg ser ut som jeg gjør. Jeg er veldig imot slanking fordi man skal selge mer plater osv.

– Har det vært mye spekulasjoner?

– Ja, så jeg sa det litt motvillig at jeg har hatt anoreksi, og har det sannsynligvis fremdeles, men kan leve med det nå. Nå klarer jeg å spise. Jeg beklager det, men det var noe som skjedde. Jeg har alltid hatt spiseforstyrrelser, og det er noe som jeg på en måte burde ha sett. Når man er i rampelyset, blir man jo også analysert, og da må jeg personlig si at jeg kan ikke leve opp til alles forventninger, for jeg er et menneske, og jeg gjør feil, og det er menneskelig å gjøre feil. Jeg kommer ikke til å gjøre noe drastisk. Jeg kommer ikke til å stille opp naken i *Vi Menn!*

Kroppsfikserte kritikere

– Hva synes du om at en plateanmelder kommenterte at "ei som har snakket ut om spiseforstyrrelser velger å

Foto RIE ALEKSANDRA RØRSTRAND

Foto RIE ALEKSANDRA RØRSTRAND

TILBAKE I RAMPELYSET: Maria Mena har vært gjennom en vanskelig prosess.

presentere seg med et så kroppsfixert plateomslag?"

– Jeg blir litt sur jeg, men det er hans personlige mening. Om han som en seriøs kritiker mener det, så sier det masse om han. Han som platekritiker er

Jeg ville aldri stilt opp naken i *Vi Menn!*

da ikke smart nok til å forstå at det skal man ikke ha med i en plateanmeldelse. De klærne og den greia, mange tror at dette er gjort med vilje, men det er ikke det. Noen mennesker begynner å tenke at dette er noe jeg har ment å gjøre for å selge et sexy image. Hvis jeg hadde lyst til det så hadde jeg vært mye mer sexy enn det!

Gikk ned 30 kilo

– Jeg er fremdeles meg! Og om dere gir meg tid og litt tålmodighet, så skal jeg vise at jeg kan lage mer bra musikk. Jeg har gått gjennom dette mange ganger og tenkt: "hva kommer til å skje nå, jeg har

gått ned nærmere 30 kilo. Hva kommer folk til å tro?" Heldigvis har de fleste forstått det. Men det er selvfølgelig den lille presenten av mennesker som da mener at dette her umulig kan være en sykdom. Poenget er at jeg har hatt anoreksi. Jeg har aldri ville sett ut som en supermodell. Jeg var syk og sluttet å spise fordi jeg hadde et kontrollbehov. Det var tvangstanker og alle som har hatt det, forstår hva det er.

Mer feminin

– Jeg ble ferdig med depresjonen, og ble mye sikrere på meg selv. Jeg begynte å like meg selv, ikke utseendemessig, men innvendig. Godtok meg selv, noe jeg aldri før har gjort, noen sinne. Plutselig så bestemte jeg meg for at jeg faktisk kunne gå i sånne klær som jeg aldri før hadde turt å gå i, kanskje jeg kunne være feminin og kanskje gutter faktisk kunne like meg. Jeg har begynt å gå i mer feminine klær, men alt dette har ikke skjedd fordi jeg har blitt tynnere. Det hadde sannsynligvis skjedd uansett.

Poetisk ridder

Josè González er en allsidig musiker som har vekslet fra klassisk via punk og hardcore til visesang.

GLENN FAGERVIK

glennster@stonerrock.net

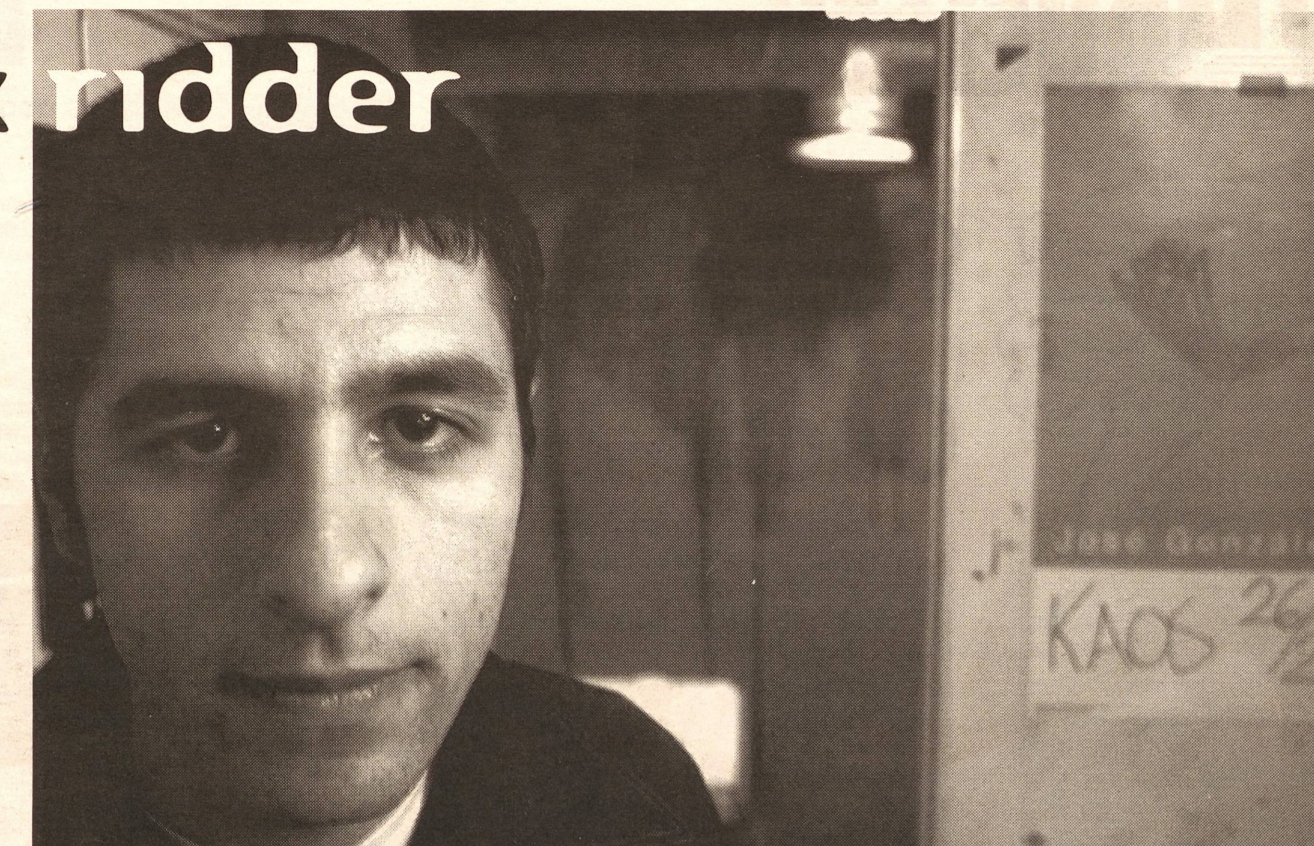
Josè González er en 25 år gammel sanger, gitarist og låtskriver fra Göteborg med argentinske foreldre, som har tatt Sverige ved storm med sin plate *Veneer*. Det har foreløpig ført til over førti tusen solgte album og en svensk Grammy for beste album. Nå har han også begynt å gjøre seg bemerket her i Norge også. Han var invitert til By:larm i Bergen og fikk god respons der. Vi møtte ham etter fjorten dager i Norge, to timer før han entret podiet på Kaos. En koselig, sympatisk og sjenert fyr som ikke bruker store ord, men snakker om seg selv eller andre.

Stekene

Jeg forsøker å skrive ganske vage tekster, som ikke beskriver spesielle hendelser eller handler om spesielle situasjoner. Det er veldig sjelden de handler om kjærlighet, for å ta et eksempel. Det er tanker om livet og mer åpne generelle betraktninger av ting.

– Jeg leste en beskrivelse av tekstene mine der de ble karakterisert som små komprimerte noveller.

– Ja. Det er tanken bak musikken. Tekstene lages først, så prøver jeg å skrive tekster som passer til musikken. Først

YDMYK HERRE: José González lager låter som rører folks hjerter, men er ingen primadonna av den grunn.

Foto DIMA EMELIANOV

må jeg finne et tema. Det er ingen vers – refreng, vers – refreng her sier han og legger til at de tar heller form som historier som blir ganske korte og komprimerte.

Musikken

Han har musikalsk bakgrunn i punk, hardcore og indierockband. Musikk som står i stor kontrast til den mer visepregete musikken han holder på med nå.

– Da jeg begynte å spille musikk, spilte jeg el-bass med kompisene mine på gøy. Så ble det etter hvert klassisk musikk, bossanova og The Beatles på

akustisk gitar. Så ble jeg bedre og bedre på instrumentet og det ble etter hvert punk, mer hardcore og så mer postrockrelaterte ting, sier han.

Hele tiden mens han spilte bass og elektrisk gitar i band, spilte han klassisk gitar hjemme. Han tok gitartimer i tre år, og kombinerte dette med latinamerikansk musikk som bossanova og mer flamencospirerte ting. Dette har i stor grad vært med på å utvikle hans særegne spillestil og musikalske uttrykk.

– Da jeg var yngre hørte jeg mye på en cubansk sanger og gitarist som het Silvio Rodriguez. Han drev med mye fingerspill. Avansert fingerspill, sier han og ramser opp andre inspirasjonskilder på dette emnet.

Det må også nevnes at han helt til nå har spilt gitar, orgel og trommer i bandet Junit, men det er foreløpig lagt på is nå som solokarrieren har tatt form.

Josè González er med andre ord en

mann med svært variert musikksmak. Og på spørsmål om hva han hører på nå for tiden svarer han navn som Johnny Cash, Chet Baker, Godspeed You Black Emperor, Do Make Say Think, DJ Shadow og Songs Ohia.

Fremtiden

Målet med musikken er å kunne leve av den på heltid. Og foreløpig har han levd av musikken siden i fjor sommer, da han avbrøt sin utdanning i biokjemi. Biokjemi er et fag han trives med, men musikken er så mye viktigere at han håper at han foreløpig slipper å fullføre utdannelsen.

– Det får i så fall bli på et senere tidspunkt. Akkurat nå går det så bra med musikken. Det gjelder bare å få ut en ny plate i løpet av et år eller to, så vil det balle på seg, sier han.

Noe som bør gå riktig bra etter hvert som stadig flere mennesker oppdager musikken hans.

Vakkert

Josè González

Kaos, 26. februar

konsert Etter besøk på By:larm og en påfølgende vellykket norgesturné var det dags for den svenskargentinke sangeren José González å besøke Tromsø og Kaos. Etter å ha høstet aldeles strålende kritikker for sitt mesterverk *Veneer* hadde han allerede rukket å ha skaffet seg en liten fanskare i Tromsø, og tross konsertkollisjon med Helldorado og Minor Majority, dukket det opp rundt åtti mennesker som ville nyte sangene til Nordens mest spennende artist for tiden. Og forventningene ble innfridd.

En lavmælt og litt sjenert mann satte seg på podiet og plasserte nylonstrengsgitaren i riktig stilling, og lot første låt ta tak i publikum. Og ja, folk ble grepet. Jeg har vel sjeldent hørt

publikum så stille på noe utested i Tromsø. Til tross for at han knapt sier noe mellom låtene og er veldig innadventt på scenen, er publikum i hans hule hånd hele veien. Man kunne høre friskluftsanlegget dure i bakgrunnen. González har noen svært vakre låter i bagasjen og han fremfører disse på en fremragende måte. Og da det tok slutt med eget materiale gjorde han noen svært interessante coverversjoner av andres låter. Som for eksempel *Love will tear us apart* av Joy Division, og ikke minst *Born in the USA* av Bruce Springsteen der han gjorde genistreken å utelate refrenget. Men tre kvarter er i minste laget når man skulle ønske det aldri tok slutt. Samtidig kunne de som skulle hjem med siste buss, ha mulighet til å rekke denne. Det skjer ikke så ofte en torsdagskveld på Kaos.

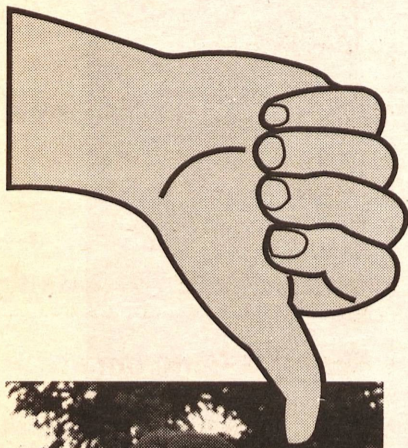
GLENN FAGERVIK

Foto LISA HALVORSEN

GRIPENDE: José González tok med hjelp av sine låter grep i publikum og holdt det der gjennom hele konserten.

FILMDUELLEN

Oscar 2004

Guro Brudvik Dalene

Filmtittelordspill er ikke morsomt!

Lisa Merethe Halvorsen

Litt platt humor kanskje, men dog...

Taco

Vi var knapt ferdige med å lage vår tacomiddag før Oscar-showet var i gang. Det hele startet med tilstandsrapport fra den røde løperen, til Lisa's store begeistring. Ingen filmnerdefakter der i gården, heller en veldig interesse for glamour og stæsj.

LMH: Jeg gledet meg skikkelig til å se Liv Tyler, men det var lite alverefranser å spore i den ufattelig kjedelige sorte kjolen

GBD: Holly Hunter hadde helt klart den fineste kjolen, synes jeg, rosa tyll – å barndomsdrøm!

LMH: Nesten som de fine veggene på Bragernes studenthjem i Drammen...lyselyselyserosa.

GBD: Men Susan Sarandon da! Hva var det for noe? Hun så ut som hun bare halvveis hadde fått på seg sin kjole. Halve overkroppen hennes var jo på utsida.

LMH: Jamie Lee Curtis stilte i samme klasse; "verste utringning".

Så begynner showet...

Guro er Oscarkjenneren blant oss, og opplyser Lisa om at showet som vanlig blir ledet av den alltid så sjarmerende Billy Crystal, kjent og kjær, iallefall blant...eh...folk som har sett på Oscarutdelingen før.

GBD: Jeg syntes Billy Crystal tok seg veldig godt ut som Legolas i åpningssekvensen hvor han var blitt manipulert inn i ulike scener fra årets Oscar-nominerte filmer, slik som *Atter en konge*, *Pirates Of The Carribean*, *Oppdrag Nemo* osv.

LMH: Jo, det var festlig det. Men jeg likte godt da han sang og jeg da, gamle klassikere krysses med humoristiske betraktninger rundt årets filmer.

GBD: NEI! Filmtittelordspill er ikke

morsomt! Det er pinlig.

LMH: Jo, jeg kan være enig der. Litt platt humor kanskje, men dog... Det er jo hele sjarmen med slike utdelinger. Det skal være litt pinlig.

LMH: Scenen så forresten bra ut, enkel scenografi og ikke for mye dilldall.

GBD: Ja, den var fin. Det funka bra med de ulike lyssettingene, spesielt når Annie Lennox sang temaet fra *Ringenes Herre* som var nominert til Oscar. Men låta var dritkjedelig! Kan ikke huske å ha hørt den før heller...?

LMH: Nei, Enya var bedre, mener du?!

GBD: Hmmm...

LMH: Uansett, Annie Lennox fortjente uansett en pris for å være den kuleste dama denne kvelden.

GBD: Nei, det var mora til Clint Eastwood.

GBD: Jeg synes det var bra at de viste forholdsvis lange sekvenser fra hver film når de presenterte de nominerte i de ulike kategoriene.

LMH: Ja, i motsetning til Spellemannsprisen, der vi fikk høre ca. to tiendedels sekund med musikk fra hver artist.

GBD: Hvordan har det seg forresten at de bare viser grinescener når de presenterer kategorien "Beste kvinnelige hovedrolle"?

LMH: Ja, mens mennene blir framstilt i innbitte, kontrollerte situasjoner.

GBD: Hollywood er kanskje ikke mest kjent for å kjempe imot kjønnsrollestereotyper...

LMH: Eller? Når vi er inne på det...

Var det ikke mye "pen dame spiller stygg dame" blant nominasjonene i år? Charlize Theron som vant prisen for Beste kvinnelige hovedrolle er jo et godt eksempel. Vakker skuespiller som

usjarmerende seriemorder.

GBD: Tror det er en fortsettelse av trenden fra i fjor, da Nicole Kidman vant pris for at det så ekte ut med stor løsnese.

LMH: Ja, det er tydelig. Både Charlize Theron og Renè Zellwegger vant i sin klasse med den typen roller. Æsj! Jeg liker ikke den trenden – kan de ikke finne en skuespiller som er stygg i virkeligheten da?

GBD: Du har jo sett *Monster*, syns du ikke at Charlize Theron fortjente prisen?

LMH: Nei, prestasjonen til Keisha Castle-Hughes i *Whale Rider* var mye mer

imponerende. Hun var jo bare 12 år da de spilte den inn, og fikk meg til å grine hele filmen igjennom. Charlize Theron var bare ekkel.

LMH: Publikum reiste seg for Sean Penn, men ikke for Charlize Theron, eller husker jeg feil? Har ikke sett filmen, men jeg regner med at han var en verdig vinner av prisen for "Beste mannlige hovedrolle"... Fikk litt av den samme følelsen som da hobbittene ble hyllet i *Atter en konge*. De viste forresten det klippet da de skulle presentere den siste *Ringenes Herre*-filmen.

GBD: De hadde nok reist seg for hun lille i *Whale Rider*.

LMH: Ja, vi bør vel si noe om kveldens prisstøvsuger, Peter Jackson. Endelig fikk jeg sett kona hans også. Det var på tide!

GBD: Det så ut som om hun hadde alt håndveskeinnholdet sitt i håret. Uansett, prisene var vel fortjent. "Det finnes filmer, og det finns *Ringenes Herre*" (sitat: min bror).

The End: Oscarutdelingen var lett kvalmende og pompøs – akkurat som forventet. Vi savnet likevel det lille ekstra som hadde gjort dette til et show, og ikke en gjennomsnittlig prisutdeling. En tommel opp, og en tommel ned – for middelmådigheten.

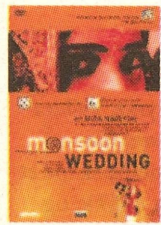

1 DVD-spilleren

Lagaan – once upon a time in India (2001)

Landsbyboerne i en utkantprovins i India på slutten av 1800-tallet frykter at innhøstingen kan slå feil, og ber om å slippe å betale skatt av innhøstingen, *lagaan*, til britene. Sjøkket er stort da det viser seg at skatten istedet blir fordoblet. Redningen kommer i form av en utfordring: Kolonioffiseren, Kaptein Russel, utfordrer bøndene til en cricketkamp. Om bøndene vinner, slipper de *lagaan* de neste tre årene. Taper de, blir den tredoblet. I kjent Bollywood-stil inneholder filmen både intriger, komedie, action og fantasi. Filmene byr ikke på de store overraskelsene, men er full av deilig musikk og dans.

L.M.H.

Monsoon Wedding (2001)

Hvis du synes Tromsø er litt for hvit og kjedelig om dagen, og har behov for litt farge, bør du se *Monsoon Wedding*. Fuktig Delhi-luft, lassevis av orange ringblomster og pinlig fengende bahngra-techno skaper en helt spesiell atmosfære rundt bryllupsforberedelsene til Punjabi-familien Verma. Datteren Aditi skal gifte seg, og det skjer ikke uten komplikasjoner. *Monsoon Wedding* beskriver dagens India, en blanding mellom vestlig – særlig amerikansk kultur – og gamle tradisjoner.

G.B.D

Den indre trusselen

Jordens tilstand 2004

Worldwatch institutes miljørapport – I søkelyset: Forbrukersamfunnet
Linda Starke (red.)
Cappelen forlag 2004 (260 s.)

Brutal lesning om et overkonsum av varer som er helt ute av kontroll

bok Etter 9/11 sa George W. Bush at det var en patriotisk plikt å dra på kjøpesenteret for å handle. Det støttet

tesen til historikeren Garry Cross om at det ikke var demokratiet som vant det 20. århundrets ideologiske kriger, men konsumersimen. For selv om livsstandarden i den industrialiserte verden er så høy som aldri før, skyter energiforbruket til værs og miljø- så vel som helseproblemer eksploderer. Det er derfor Worldwatch-instituttet fokuserer på (først og fremst det vestlige) forbrukersamfunnet i sin nye årsrapport.

Det dissekteres nådeløst over vårt overkonsum, trekkes fram sannheter vi helst ville fortrenge, og minner oss på at kjemikaliene fra datamaskinene våre havner opp i kina, hvor de forgifter drikkevannet for tusenvis av mennesker. Rapporten undersøker forholdet mellom velstand og trivsel, fremhever at amerikanerne bruker 46 ganger så mye vann som etiopierne og viser at antibakteriell såpe kan fremme medisineresistente sykdommer. Mellom kapitlene undersøker (og knuser) små artikler utvalgte hverdagsprodukter som mobiltelefoner, plastposer og vann på flaske.

Boken er godt skrevet, det statistiske materialet presenteres på en oversiktig måte og en ryddig layout gjør stoffet lett tilgjengelig. Rapporten unngår for det meste den moralske pekefingeren og holder seg i stedet til fakta, som ofte er skremmende nok. Samtidig fins det i hvert kapittel brukbare tips på hvordan en selv kan bidra til konsumreduksjon, og det gis eksempler på hvordan andre har klart det. Det gjør rapporten til et godt eksempel på at miljøspørsmål kan behandles uten ideologisk bråk, og at vi faktisk kan påvirke vår egen situasjon – vi må bare ville det.

THOMAS METZ

En tungvekter av en film

21 Grams

(USA 2003)

Regi: Alejandro Gonzales Iñárritu

Med: Naomi Watts, Sean Penn, Benicio Del Toro

BILDETEKST: Dette er en bildetekst.

Foto FILMWEB

film Det er bare å ta av seg hatten; *21 Grams* er nok et følsomt og intelligent drama fra regissøren av *Amores Perros*, Alejandro Gonzales Iñárritu. Her har han fått med seg et stjernetungt ensemble og serverer en av årets mørkeste og ærligste filmer.

Jeg skal ikke røpe for mye, for noe av det mest tiltalende med *21 grams* er den utrolig elegante måten en blir sugd inn i hendelsesforløpet – som er alt annet enn kronologisk. Det tar riktignok litt tid å bli vant til all hoppingen i tid, men etter hvert som brikkene begynner å falle på plass, trer et sylskarpt, og til tider ubehagelig, virkelighetsbilde frem. Den dystre og mørke atmosfæren går igjen i hele filmen og kameraføringen gjør at en føler seg tett innpå handlingen og karakterene.

Tre tilsynelatende tilfeldige skjebner, ex-junkien og familiemoren (Watts), den nyfrelste fengselsfuglen (Del Toro), og den dødssyke matematikkprofessoren (Penn),

opplever hvor lite som skal til for at hverdagen blir snudd fullstendig på hodet, og livet slik de kjenner det raser sammen. Skuespillerprestasjonene i *21 Grams* er nær sagt som ventet fabelaktige, Oscar-nominasjonen til Naomi Watts var uten tvil velfortjent (Hun tapte for øvrig statuetten til Charlize Theron). Sean Penn og Benicio Del Toro befester dessuten elegant sine stillinger som to av de sterkeste mannlige

skuespillerne i dag.

21 grams er en utforskende reise i følelser vi som mennesker håper å slippe å erfare: Bunnløs sorg, grenseløst hat, og en anger så kveldende at en ønsker døden hjertelig velkommen. Jeg kjøper alt sammen, og sitter igjen med en følelse av at jeg kanskje burde leve livet litt mer til fulle...

TONJE SOLLIED JOHANSEN

Triumfen Ivanov

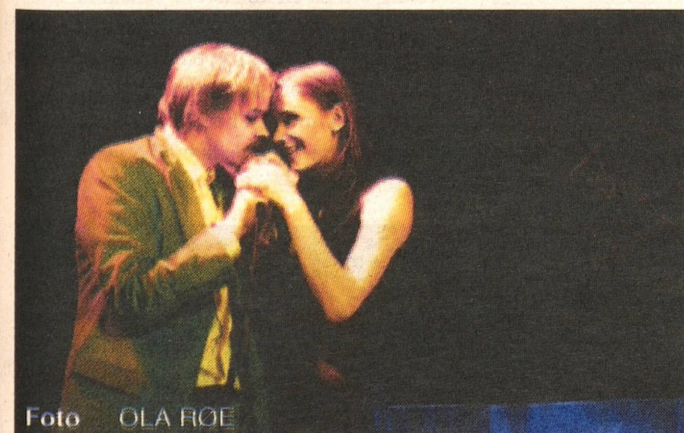

Foto OLA ROE

IVANOV: Det definitive lyspunktet i HTs vårprogram.

Ivanov

Regi:

Spilles fram til

teater Det forrige Tsjekhovstykket Hålogaland Teater satte opp, var et uforklarlig sammensurium av Beatles-låter

og kostymedrama, som ga det hele en litt dårlig gjennomført stil. Selv om *Ivanov* følger noe av den samme stilen som de noe uheldige *Tre søstre*, er det heldigvis slik at den ikke følger den samme skjebnen. For *Ivanov* er noe av det mest vellykkede jeg har sett Hålogaland teater sette opp.

Øredøvende sigøynermusikk og delvis absurde skikkelser ventet ikke på at publikum skulle roe seg ned og lysene skulle dempes. De beveget seg over hele salen og brukte all rommet de kunne, samtidig som de innledet med å avgrense selve scenen med en tavleaktig svart vegg. En skulle trodd at timingen skulle lide på grunn av all denne romsligheten

i scenografien, men den gang ei. Stykket var godt koreografert og samspillet skuespillerne imellom var naturlig, ledig og uten de overdrivelsene det var fare for.

Besetningen har selvsagt mye av æren for dette. Pål Sverre Valheim Hagen gjorde en utrolig overbevisende rolle som den deprimerte, utbrente Ivanov. Han har brukt seg opp på utdanning, forretning og lidenskap og nå er det ikke mer å hente. Kvaliteten på jobben Hagen gjør som Ivanov, blir bare forsterket av klisjépotensialet som ligger i selve skikkelsen, og som Hagen heldigvis unngår. Ellers hviler ikke stykkets kvalitet på enkeltprestasjoner, som var greie nok, men på det utrolig gode samspillet. Tempoet er høyt, noe som gjør de to timene og fire aktene til en overkommelig affære for en sliten publikummer. En advarsel dog: ta med deg ørepropper og vær forberedt på et fyrverkeri. Bokstavelig talt.

MAJA SOJTARIC

Åndelige dimensjoner

Helldorado

Support Vishnu
Blårock torsdag 26. mars

5

ANDREAS MYRVOLD

amyrvold@student.uit.no

konsert Etter intens opphusing fra enkelte hold, samt tidligere positive erfaringer med Rogalendingene Helldorado, var det lite som pekte i retning av at dette skulle bli en kjedelig kveld, og

det ble det ikke.

Tromsøbandet Vishnu har spilt noen få konserter rundt om i byen, og har allerede etablert seg som et solid og ambisiøst band. Ikke få har påpekt at soundet minner mistenkelig på en blanding av the Doors og Jim Morrison, uten at det behøver å være negativt. Frontet av en Tor Thommasen, leverte Vishnu 5 låter på en halvtime. Lavmælt og dvelende, men med energiutblåsninger på de rette stedene, slik bandet selv sier de legger opp

til. Jeg synes Vishnu langt på vei har lyktes med å skape et helhetlig uttrykk, og de har potensial til å mane frem spirituelle opplevelser hvis utviklingen fortsetter.

Det fins de som hevder at Helldorado ikke er spesielt enestående. Jeg har snakket med personer etter denne konserten, som kjedet seg. Det fins i det hele tatt mange uforklarlige fenomener rundt omkring. Det var kun små mangler i den subjektive opplevelsen som skilte denne konserten fra en toppkarakter, da alle andre elementer var tilstede. Den tekniske gjennomføringen var perfekt, låtene er på utlån fra overklassen, vokalens intensitet er et kapittel for seg, lydmannen hadde en svært god dag, og da selv hardbarka rockere sang med på "All my tears" av Julie Miller, var Blårock så

ROCKABILLY: Dag Vagle, from hell with love.

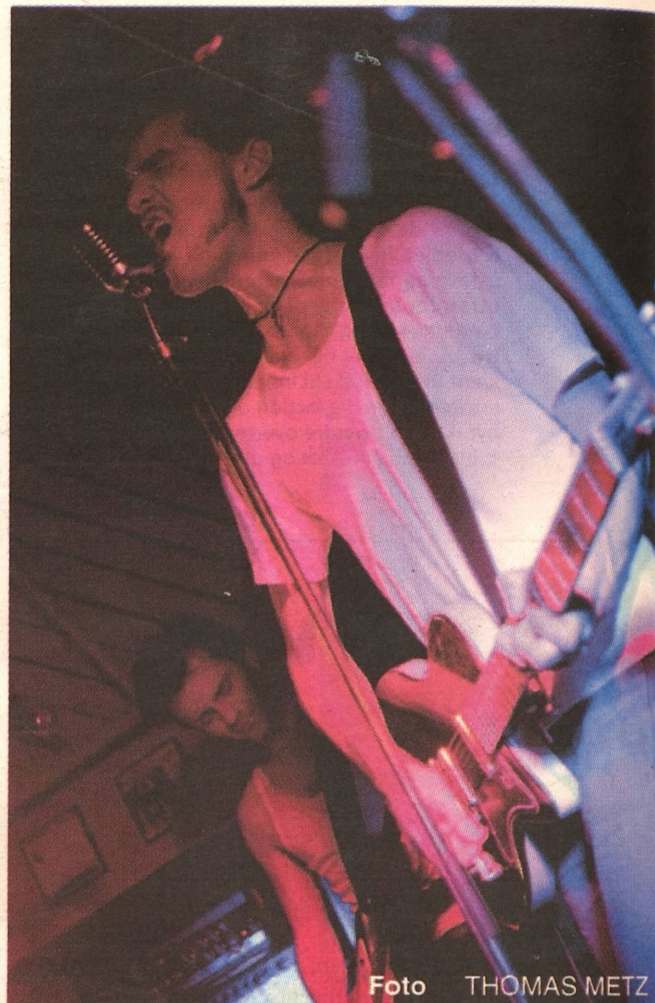

Foto THOMAS METZ

fjernt fra helvete som det noensinne har vært. Ikke mindre enn 5 ekstranummer måtte til, og enda hadde ikke publikum fått nok.

Ekstremjazz (for viderekomne)

Atomic

driv, 29. februar

5

GLENN FAGERVIK

glennster@stonerrock.net

konsert Når man i idrettens verden bruker uttrykket ekstrem sport om øvelser som basehopping, snowboard og... må man vel til tider kalle det som den norsk/svenske kvintetten Atomic driver med for ekstremjazz. De har et svært variert uttrykk, og veksler mellom mange ulike stilarter. Men når de er på sitt frieste og holder på med kollektiv improvisasjon går det vanvittig fort unna i tempo og intensitet, og på det tonale plan kan det da virke som de er i hver sin verden. Men så plutselig finner de sammen igjen og de gjentar hovedtemaet i låten som om ingenting har skjedd. Imponerende.

Dagen før de besøkte Driv, vant de, som mange spådde, Spellemannsprisen i kategorien jazz. Vel fortjent, siden

albumet *Boom Boom* allerede har fått klassikerstatus av enkelte kritikere og blir regnet som noe av det ypperste innen norsk/svensk jazz-samarbeid noensinne. Og allerede i første låt denne søndagskvelden skjente vi at disse gutta ikke bryr seg om hva andre måtte mene om hva de holder på med. De gjør hva de har lyst til. Og det er fullstendig kompromissløst. Men som sagt varierer de fra beinhard frijazz, til mer funky ting og melodiose ballader. Og komponister som Ornette Coleman og Miles Davis er tydelige inspirasjonskilder, selv om alt med ett unntak er egenkomponert stoff. Samtlige av bandets medlemmer briljerte, og ikke minst perkusjonist og trommespiller (ikke trommeslager) Paal Nilssen-Love. Alt den mannen gjør er bra, og er vel sannsynligvis den i bandet som har mest jern i ilden. Over førti plateinnspillinger de siste fem åra står det respekt av.

Atomic gjorde et solid inntrykk, men det må sies at en del tilhørere ikke hang med på de mest ekstreme improvisasjonssekvensene og undertegnede kjedet seg litt på noen låter, men på sitt beste er det aldeles fantastisk. Som på avslutningslåta *Pyramid song* av Radiohead. Da håpte jeg at det aldri skulle ta slutt. Men Atomic's musikk er krevende og kanskje ikke det du begynner med hvis du ikke har noe spesielt forhold til jazz fra før.

KJERNEKRAFTIG: Foto ERIK KASPARTU
Jazz for viderekomende

Minor Majority

Driv, torsdag 26. februar

5

PERNILLE DEHLI

pdehli@online.no

konsert Dypt, varmt og intenst om kjærligheten og dens bakside. Oslobandet Minor Majority pleier melankolien, og lykkes godt med det. Bandet som blir omtalt som en sensasjon på melankolipopfronten skuffet ikke det fremmøtte publikummet på Driv. Låtskriver og vokalist Pål Angelskår synger helt fortreffelig, og hans mørke og myke stemme gjorde Driv til et svært behagelig sted å være denne kalde torsdagskvelden.

Når man får servert 10 låter som handler om intet annet enn vanskelig kjærlighet, nesten samtlige fra deres nye album *up for you & I* så er sjansen til stede for at man kunne blitt lei, og at det kunne blitt patetisk fremfor følelsesladd. Det

skjer faktisk ikke med Minor Majority. Det er nemlig en spesiell nerve i låtene deres som gjør at publikum fort blir fanget med. Til tross for bandets veldige fokus på å holde seg innenfor sjangeren, så blir det heller faktisk ikke forutsigbart. De klarer nemlig å skape en variasjon selv innenfor det som er deres nisje, nemlig melankolipopen. Kjemien mellom bandet og publikum var det ingenting å si på, og to ekstranumre måtte fremføres før bandet forlot scenen for godt.

Det virker som om Minor Majority har funnet sin nisje her i verden, nemlig melankolipopen. Om det er Angelskårs stemme, det vakre lydbildet eller de gode tekstene som gjør at det fungerer så veldig bra på en konsert er vanskelig å si. Antakeligvis er det en kombinasjon. Minor majority har i hvertfall ettertrykkelig bevist at selv om de har en rolig, melankolsk musikk betyr ikke det at de må holde kjedelige og søvndyssende konserter. Snarere tvert i mot.

MELANKOLSKE MESTERE: Minor Majority overrasket og imponerte da de inntok Driv forrige torsdag.

i CD-spillere

Air
Talkie Walkie

Tre år etter fløyelsklassikeren *10.000 Hz Legend* kommer Air med et tilsynelatende ubegripelig prosjekt. Men etter noen gjennomlyttinger, åpnes en skattekiste av makeløse melodier, luftige harmonier og en sukkersensuell produksjon til å få orgasme av. Dette er ti polerte perler for helt spesielle stunder. Slike utgivelser kommer bare hvert skuddår.

E.B.S

Jamiroquai
Emergency On Planet Earth

Klassikeren Jay Kay var 90-tallets konge av discobeats og syrejazz. Debutalbumet til britene er en unik røre av funk, soul, og progressiv politikk. Her er de uforglemmelige kuttene *Blow your mind* og *Music of the mind*, hvor sistnevnte har et instrumentalt parti så funky, psykedelisk og skamfett at du bare kan rive av deg håret i ren fryd. Du finner ikke band i dag, som på en like vellykket måte fusjonerer jazz, rock, pop og funk som jamiroquai. Denne skiva er bare et eksempel på akkurat det.

E.B.S

Strålende melankolsk!

Jan Eggum

Alle Gjør Det (Blåtur med Jan Eggum)
Kirkelig Kulturverksted

5

plate Mye rart er sagt og skrevet om Jan Eggum opp gjennom året, og mesteparten av det er slett ikke så positivt som mannen egentlig fortjener. Det retter forhåpentligvis denne platen litt på. På sitt beste høres det ut som Nick Drake

gjenfødt i Bergen, ellers er det likevel flere ganger mer engasjerende enn hva St. Thomas og Thomas Dybdahl har gjort de siste par årene.

Alle Gjør Det er først og fremst en plate i visesangens baner, men enkelte låter står likevel frem som øyeblikkelige sommerpopperler, eksempelvis det funky tittelsporet, en herlig bossanovadrevet ode til puling og bransjehorori. Låtmaterialet er over hele linjen klassisk Eggum på mange områder, men står nesten uten unntak frem på høyde med gamle favoritter som *Kor E'*

Alle Heltar Hen.

Platen er fra start til slutt en gledelig og oppløftende affære for lytteren. Selv om tittelens henvisning til fargen blå (for øvrig den motbydeligste sjargongen i musikken i dag) insinuerer at platen er melankolsk og nedtonet, er det likevel nok å glede seg over her. Dette er fra start til slutt en hyggelig opplevelse, og et definitivt seier over trendnissene. Ære være Eggum.

CHRISTOPHER O. SØRLIE

Polert Gullkliss

Maria Mena

Mellow
Sony

4

plate Maria Mena har gjort et ærlig forsøk på å gjøre et modent album, hun overbeviser tildels, men det henger fortsatt i at puberteten ikke helt har sluppet taket. Som så mange andre oppfølgere, så har det vært en viss spenning til Maria Menas *Mellow*.

Personlig hadde jeg forventet meg lite etter en singel (*You're the only one*) som er lagd for å irritere seg inn i øre. Men min tvil fikk endel hakk. *Mellow* er variert, en viss lek med sjanger elementer dras fram, henspeilinger til jazz og rock rotes inn i et ganske så helt album. Jeg mener platas desidert høydepunkt er når Thomas Dybdahl drar frem sin steelgitar og korer på hans bidrag til plate, "So Sweet". Låta har et refreng som får en til å lukke øynene å drømme seg langt vekk inn i en tenåringsforelskelse. Andre godbiter som bør nevnes er *Shadow* og "Just a little

bit". Etter å ha lest å hørt å lest tekstene til frøken Mena, er jeg litt bekymret. Det virker som hun er litt frustrert og bitter på de fleste, inkludert seg selv. Men takk for at norske pop-håp får lov til å skrive sine egne tekster i motsetning til resten av verdens popindustri, ektheten i det hele gjør det hele mer spiselig. Det er litt igjen å hente, forhåpentligvis får Maria Mena lov å leke enda mer på neste plate, skru ned litt renhet og heve nerven i det hele noen hakk.

ERIK KASPARTU

Tøffe Turdus

Turdus Musicus

Here goes
Intimate records

4

plate Etter to EPer, mange besetningsutskifter og leting etter den rette musikkstilen, ser det ut til at tromsøensemblet Turdus Musicus nå har funnet en besetning og uttrykksform som de trives med og vil vare en stund. Fullengderdebuten *Here goes* er spilt inn hos Ram-Zetvokalist Henning Ramseth i hans studio utenfor Hamar. Leting etter

en musikalsk identitet har tidligere ført til mye musikalsk og instrumentmessig eksperimentering. Et eksempel er Halvard Rundberg som har vært bassist, så saxofonist og nå er blitt gitarist i bandet. Nå låter de mye mer målrettet og mer fokusert enn tidligere, og låtene virker mer gjennomarbeidet enn det tidligere materialet. Det er ikke bare musikalsk energi det handler om. Musikken er en hybrid av streit rock, metall og hardcore. Som liveband har de vokst seg store, men på plate har de enda litt igjen før de når det nivået de har på scenen. Det er hardt, tøft og bra produsert. Men jeg synes de kunne gjort noe mer ut av noen

av låtene og fokusert enda mer på det melodiose elementene, eller kanskje spart noen av låtene til neste utgivelse. Første halvdel er klart best, spesielt de fire første låtene utgjør en albumåpning som andre band i den hardere delen av rocken skal få vanskeligheter med å toppe i år. Og låter som *Throw a party* og *Hey Pandora* er også flotte. Men jevnt over er det bra og beviser at Turdus Musicus er en plante som har noe å gjøre i norsk og internasjonal rockflora. Kjøp.

GLENN FAGERVIK

musikk-
kommentarenStrzelecki, The
Darkness og
Helldorado.

Musikkskribent, ekspertkommentator og Idol-dommer Thomas Strzelecki er mye i vinden for tiden. To ganger ukentlig får han komme med sine tilbakemeldinger på Idol. Han har plateanmeldelser på trykk hver tirsdag i Dagbladet og hver tirsdag kommenterer han nye plater i TV2s Absolutt Underholdning. I tillegg anmelder han tv-spill i Spirit. Så langt, så vel. Hans kompetanse ligger på hiphop, elektronika og andre former for popmusikk. Rock er noe han med noen unntak ikke skriver for mye om, fordi det er etter alt å dømme fjernt fra hans interessefelt. Men det hender han både skriver og uttaler seg om rock, og da kan det fort gå galt, eller at hans mangel på konsekvenser i sine uttalelser kommer til syne.

Han har med jevne mellomrom hevdet at det engelske hardrockbandet the Darkness er det mest interessante rockbandet på kloden i dag. Og i sin konsertanmeldelse nylig ga han bandet en sekser og skrev at de er vår tids beste og viktigste rockband. Han begrunner dette med at de blander seriøsitet og satire, og at det er den eneste måten å bli tatt seriøst på hvis man skal *leke fullblods rock'n'rollband anno 2004*. Man kan bli provosert av mindre.

En uke senere anmeldte han stavangerbandet Helldorados ferske opus *Director's Cut* og ga dem en svært lunken mottagelse. Han synes deres blanding av rock, westernelementer og surfpunk er fantasiløst og at mange band fra Australia, England og Amerika har gjort det mye mer spennende for femten-tjue år siden. Da er det morsomt å tenke på at The Darkness jo selvsagt er superoriginale som stjeler hemningsløst fra den glamifiserte hardrocken fra 70 og 80-tallet og ikke lager et eneste riff man ikke har hørt hundre ganger før. Og det skal være mer nytt og spennende enn Helldorado? Ok, så har the Darkness humorelementer i sin musikk, men gjør det dem til et mye mer spennende band enn Helldorado?

En annen ting med Helldorado som han har hengt seg opp i og som skurrer i hans ører, er at deres musikk er 110 % amerikansk, samtidig som de visstnok hater USA. Ja, de elsker amerikansk musikk og film og har latt seg inspirere av det, men de tar avstand fra amerikansk politikk og den globalisering og verdenspolitiholdning USA til enhver tid har drevet på med. Enten skjønner ikke Strzelecki at det ikke er en motsetning i dette, eller så mener han at hvis man elsker amerikansk musikk må man elske politikken også. Vel, jeg tror Thomas Strzelecki bør holde seg til det han skjønner og liker, som for eksempel dancehall, Idol og tv-spill, og holde seg unna rock.

GLENN FAGERVIK